

શ્રી હર

ગુણ મીઝા.

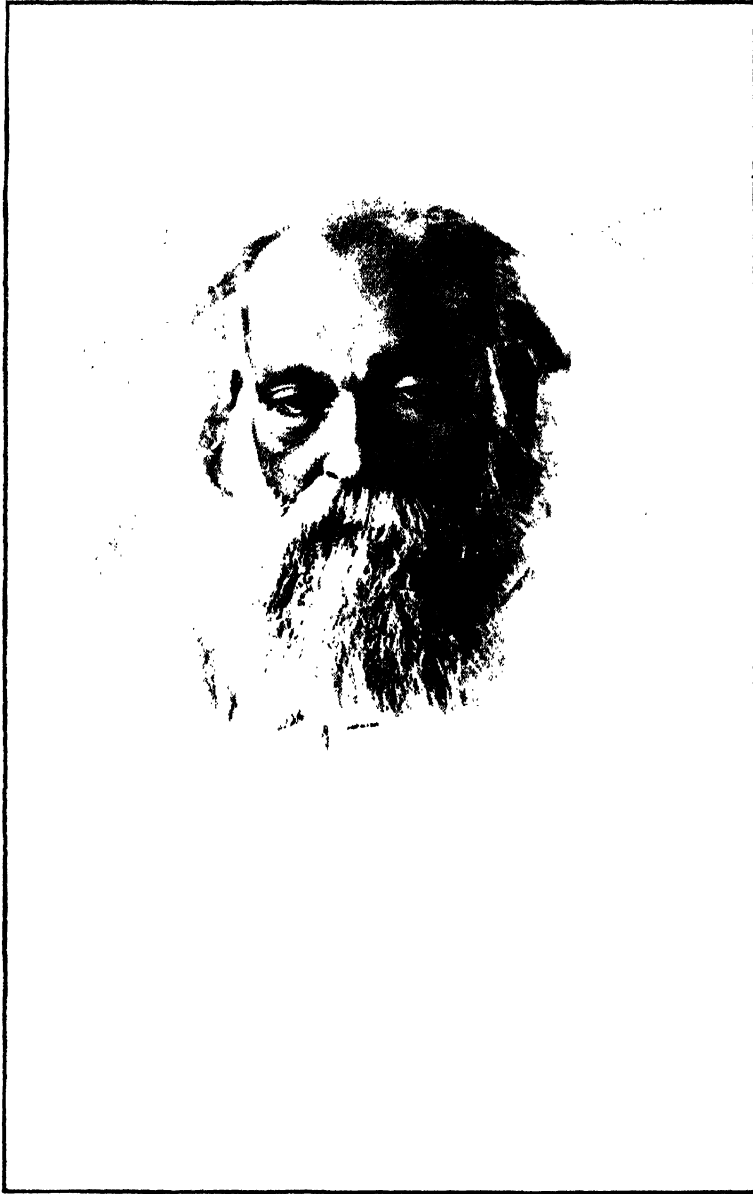
ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાષ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૩૮૫ વર્ગક

પુસ્તકનું નામ ૯૨ ગુણમાળા

વિષય ૬-૧૪

ଡାକ୍ତର શ્રી હરનાથ.

શ્રી હર ગુણ માળા.

ચોજક—અ. બે. તાતા.

“અગર ચાહે સાહેબ, બને ગમ ગોસાર,
સાફ દીલ ઔર જબાનસે, રહે ઓસ્તવાર.”

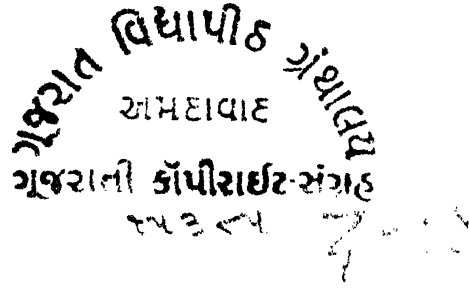
All Rights Reserved.

સર્વ હક્ક સ્વાધીન.

કીમ્મત રૂ. ૧-૨-૦.

પોસ્ટેજ શુદ્ધ

૧૯૩૦.

Printed by P. C. Appoo, at the New Art Printing Press
No. 204-226, Mapla's Compound, Bora Bazar, Fort
and Published by Mr. Dwarkadas Kalyandas B.A
Ridge Road, Malabar Hill, BOMBAY.

ઠાકુર શ્રી હરનાથના ઉપદેશ સંબંધી પુસ્તકો.

			Price		
			Rs . a. p.		
Pagal Haranath (English)	} Parts I & II in one Volume				
(Containing the most sweet					
and valuable Teachings of					
Thakur Haranath in the					
form of Letters)					
Do.	Do.	(Gujerati)			In Print.
					Rs. a, p.
Upadeshamrita (English)	1	8	0
Do.	(Gujerati)				In Print.
Shree Thakur Haranath Part I or					
<i>Marathi Translation</i> of Letters Part I, ...			1	0	0
Do.	Do.	Parts II....	...	1	0 0
Teaching and Saying of Haranath					
(English)			...	1	8 0
શ્રી હરગુણ માળા કર્તા અરદેશર બે. તાત્ત.	1	2 0
All above Books and Photos etc., to be had from					
Mr DWARKADAS KALIANDAS B.A.					
or Mr. JUGMOHUN KALIANDAS B.A. LL.,B.					

“ Krishna Kunj ”

Ridge Road, Malabar Hill, Bombay, 6.

Also

Mr. BURJOR D. SHROFF,

Navroz Building, Hughes Road,

Bombay, 7.

જય હરનાથ !

પ્રસ્તાવના.

જે પવિત્ર મહાપુરુષ શ્રી ઠાકુર હરનાથ અથવા “પાગલ હરનાથ” ને નામે આજે આપણા દેશમાંજ નહીં પણ પૃથ્વીના અનેક દેશોમાં હજારો ભાવિક સ્ત્રી પુરુષોના હૃદયમાં પવિત્ર સ્થાન ધારણ કરી રહ્યા છે, જેમનાં પરમ પવિત્ર નામના ઉચ્ચારણ માત્રથીજ આ દુનિયાની—સંસારની—અનેક આધિવ્યાધિ અને ઉપાધીઓથી બળતાં હજારો જીવને અપૂર્વ શાંતિ મળી છે ને કાયમની મળ્યા કરે છે અને જેણે નાત જાત દેશ તથા ધર્મનો કાંઈપણ ફરક નહીં ગણતાં પોતાની ઇશ્વરી વાણીથી અસંખ્ય જીવોના જીવનમાં અમૃત રેડ્યું છે અને પોતાની અગાધ પ્રેમરૂપી શક્તિથી સંસારના—માયાના—દુખરૂપી સમુદ્રમાંથી કેવળ જીવો ઉપરની પોતાની અપાર કરુણા—કૃપા—ના બળથી અસંખ્ય જીવોને તારીને ભગવાન તરફ લઇ ગયા છે—એવા હમારા પરમ પ્રિય પ્રેમ-સ્વરૂપ ઠાકુર શ્રી હરનાથના અનેક ગુણોની ઝાંખી કરાવતું આ નાનકડું પુસ્તક ભક્ત જનોના પવિત્ર કરકમળમાં સુકીને ભાઇ અરદેશર તાતાએ એક મહોટી જન સેવા બજાવી છે એમ ધણાજ આનંદ સાથે કહેવાની હું મારી અદના ફરજ સમજું છું.

ઠાકુર શ્રી હરનાથ ખરેખર એક ધણાજ અદ્ભુત દેવી મહાપુરુષ હતા અને એમના સંબંધમાં દેશેદેશના તથા જાતજાતના જે હજારો લોકો આવ્યા હતા તેઓ એમને એકે અવાજે એક મહાન દેવી અને Most Mysterious Personality તરીકે કબુલે છે—તેમની રહેણી કરણી, તેમનું બોલવું ચાલવું, દુઃકમાં તેમના જીવનના પ્રત્યેક કાર્યમાં એકજ વાત ધણીજ સ્પષ્ટ રીતે તરી આવતી હતી; અને તે—દુનિયાના જીવો—પ્રાણી માત્ર—ઉપર અપાર કરુણા—દયા અને નીસ્સીમ પ્રેમ. એમનું આખું જીવન પ્રેમમય હતું. દુનિયાના

દરેક જીવો ઉપરના એમના અનહદ પ્રેમનો સ્વાદ લેવાને જે જીવો મહા ભાગ્યશાલી થયા છે તેઓ કદી પણ તે ભૂલી શકશે નહીં—અને કોને એટલું નો ચોક્કસ જણાતું હતું જે આવો વિશ્વ પ્રેમ—આવો Universal Love એક મનુષ્યમાં હોઈ શકેજ નહીં. જે કોઈ—આળ વૃદ્ધ—સ્ત્રી અથવા પુરૂષ એમની પાસે પ્રેમથી જતા અને જેટલો સમય એમના સમીપમાં રહેતા, તે દરેક જણ ખરેખર એક જુદાજ પ્રદેશમાં—દિવ્ય પ્રદેશમાં—રહેતા હોઈ કોઈ દિવ્ય આનંદના રસ સમુદ્રમાં મગ્ન થઈ તરતા હોય એવું લાગતું. તેમને દેહનું ભાન રહેતું નહીં, ગેહનું (ધરતી) ભાન રહેતું નહીં—જાતિનું—Sex નું—ભાન રહેતું નહીં—સ્થળ અને સમયનું—(Time and Space)નું—ભાન રહેતું નહીં—ટુંકમાં ઠાકુર શ્રી હરનાથ એમના સંબંધમાં આવતા દરેક જીવને આ ક્ષાની—અસાર અને દુઃખરૂપ દુનીયામાંથી ઉપાડી લઈને એક એવા ઉંચા Platform—ઉંચી ભૂમિકા ઉપર લઈ જતા જ્યાં દરેકને એમ લાગતું કે આપણે ઇશ્વરની સમીપમાંજ હાજર છીએ અને સાક્ષાત ઇશ્વરની સમીપમાં રહેવાનો દૈવી આનંદ અનુભવીએ છીએ.

એમની ક્ષણે ક્ષણે નવીન લાગતી મધુર વાણીમાં અમૃત ભર્યું હતું—એમની અપાર પ્રેમમય દૃષ્ટીમાં પણ અમૃતજ હતું અને એક પ્રેમ ભર્યા કટાક્ષમાં તે Voluminous સમગ્રવી દેતા હતા અને ભગવાનની વાતો કરતાં એઓ પોતે પણ જાણે દેહાનુસંધાન રહીત થઈ જતા એમ લાગતું.

એમને પવિત્ર મોઢે ભગવાનની વાતો—એમનો ઉપદેશ—આપણા ઉપર ભગવાનનો કેટલો અનહદ પ્રેમ છે તેની વાતો—તે પ્રેમનો બદલો આપણે શી રીતે વાળી શકીએ, પ્રેમનો બદલો પ્રેમ શિવાય બીજી શી રીતે વાળી શકાય, પ્રભુપર—ખુદાપર—પ્રેમ રાખવો એજ દરેક જીવ—પ્રાણી માત્રનું એકજ કર્તવ્ય છે—ધર્મ છે, ઉંચામાં ઉંચો ધર્મ છે એમ પોતે વારંવાર કહેતા—અને એ પ્રેમ—ભગવાન ઉપરનો પ્રેમ—

એ પ્રેમરૂપી પરમ ધન મેળવવાનો એકજ રસ્તો સતત હરિનામ સ્મરણ છે એમ વારંવાર કહેતા. નામ-સ્મરણ કરો—જરૂર તમને પ્રભુ પ્રેમ મળશે—નામમાં દ્રઢ વિશ્વાસ રાખો—પ્રભુ પોતે તમને તે પરમ ધનનું—પ્રેમનું—દાન કરશે અને એ પ્રેમથીજ તમે પ્રભુ પાસે પહોંચી શકશો તે શીવાય બીજો કોઈ સુલભ રસ્તો—Royal Road—નથી.

શ્રી હરનાથ મહારાજે કોઈપણ નવો ધર્મ ફેલાવ્યો નથી જુદા જુદા ધર્મવાલા જે કોઈ એમની પાસે આવતા તેમને દરેકને પોતપોતાના ધર્મમાં રહી માત્ર “ ખુદાને ચાહો ” એ તમને બહુજ ચાહે છે. ખુદાથી ડરો નહી, એ તમારાથી દુર નથી પણ ઊલટું ઘણાજ પાસે છે—તમારા બહાલામાં બહાલા સંબંધીઓથી પણ વધારે બહાલો સંબંધી છે—જન્મો જન્મનો સાથી અને મીત્ર છે—તેને ભૂલો ના—તેનાથી ડરો ના—તે તમારી દરેક વાતો જાણે છે—તમારું સતત કલ્યાણ ધ્રુવે છે ને કરે છે, એને તમારાથી દુર રાખો ના, તમે ગમે તેવા હો—ગમે તે સ્થિતિમાં હો—ગમે ત્યાં હો ત્યાં તમારી સાથેજ છે, તમારું અહરનીશ રક્ષણ કરે છે અને મદદ કરે છે—તે પરમ દયાળુ છે—તેની દયા ને કૃપા યા પ્રેમનો પાર નથી—તેનો અનુભવ લેવો હોય—તે દિવ્ય આનંદનો આ સ્વાદ કરવો હોય તો—તેને ભૂલો ના—તેનું નામ યાદ કરો—કોઈપણ નામ—તમને પોતાને મધુર અને ‘ચાડ’ લાગે તેવું—સતત લીધા કરો પછી તમને આપો આપ અવનવા અનુભવો થશે અને ભગવાન તમને જરૂર પોતાનો અમૂલ્ય પ્રેમ તમને આપશે. તમે તરશો અને અનેકને તારશો અને આ જીવન સફળ કરશો, હુંકમાં પ્રભુ તમારાજ છે—તમે પ્રભુના ચાગ્યો—જેથી આ અપાર અને અસાર દુનીયાને—સંસારને સુખેથી તરી જશોને અપૂર્વ આનંદનો અનુભવ કરશો.

આજના તદ્દન Materialistic જડવાદી માયાવી—જમા-
નામાં આવા દિવ્ય અને સરળ જ્ઞાનનો જેમ બને તેમ વધારે ફેલાવો

થવાની જરૂર છે અને જે કાંઈ પણ પ્રયાસ આ દીશામાં કોઈપણ સજ્જન તરફથી થાય તો આવકારદાયકજ ગણી શકાય. આથી કરીને ભાઈ અરદેશરને મારા અંતઃકરણથી હું ધન્યવાદ આપું છું અને તે દયાળુ પરમેશ્વરની કૃપાથી એમના આ પ્રયાસથી અનેક જીવોનું કલ્યાણ થાઓ એવી મારી પ્રાર્થના છે. પરમ પૃજ્ય ઠાકુર શ્રી હરનાથના સંબંધમાં જેમને વિશેષ માહિતી જોઈતી હોય તેમને તે સંબંધી પ્રગટ થએલાં અને હવે પછી પ્રગટ થનારા પુસ્તકો (જેનું લીસ્ટ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યું છે) વાંચવાથી અગર કબજ મળીને અથવા પત્ર દ્વારા એ પુછાવશે તો ઘણી જાણવા જોગ બાબદોના ખુલાસા થશે.

હવે હું આ પુસ્તકમાં આપેલા લજનો સંબંધી થોડું લખવાની ફરજ સમજું છું—આ સંગ્રહના રહેલાઈથી એ ભાગ પાડી શકાય. એક તો નીતી—જ્ઞાન—વૈરાગ્ય—વીગરેના છે જેવાં કે આપણા પવિત્ર ભકિતમાન દેશના અનેક ભક્ત કવિઓએ રચેલો છે પણ આવા લજનો વાંચનાં ખાસ ધ્યાન રાખવા લાયક વાત એટલીજ છે કે ભક્તકવિ કેવળ કવિતા લખવાને ખાતર સાહિત્યના પ્રદેશમાં કીર્તી મેળવી અમર નામ કરવાને ખાતરજ કવિતા રચતો નથી. ભક્ત કવિ તો પોતાના આનંદને ખાતર અને જેથી કરીને જે શાંતિ આનંદ અને જે રસ કરવા પોતે ભાગ્યશાળી બન્યો છે, તે રસની પ્રાપ્તિ ખીજાઓને પણ થાઓ એવી શુભ ઇચ્છા રાખે છે. એવા ભક્તોને દુનીયાના માન કીરતી વીગરેનો લોભ હોતોજ નથી. પણ લોકકલ્યાણ અર્થે પોતાને મજેસા અનુભવનો લાભ આપવા સાડ મીઠો અથવા કોઈવાર કડવો પણ પરીણામે મીઠો ઉપદેશ આપે છે. એવા ભક્ત કવિઓનો સંગ ખરેખર અમૂલ્ય સત્સંગજ છે અને એવો સત્સંગ રાખવાથી જરૂર અમૂલ્ય લાભ થાય તે નીરસ દેહ વાત છે.

મને પોતાને તો ભાઈ અરદેશરના લજનો બહુ પ્રિય લાગે છે તેમની ભાષા બહુજ સરળ છે અને ભાવ ઘણા ઉંચા અને ગંભીર છે

અને કોઇકોઇવાર શબ્દોની રચના એવી સુંદર થઇ છે જે એક ભક્ત હૃદયની ગવાહી આપે છે. ભાઇ અરદેશર પોતે કાંઈ વિદ્વાન કે કવિ હોવાનો દાવો કરતા નથી સાંસારીક આધિવ્યાધિના દુખના પુરમાં તણાતા છતાં પણ પ્રેમના ગુણોનું વાદ ગાઇને કાંઈક શાંતી મળતાં આવું સુંદર લખી અને રચી શકે છે એ એમના નિખાલસ અને પ્રેમી અંતઃકરણનો પુરાવો છે. It is the perpetual yearning of the Soul for the Lord and Master આવી વાણી મનુષ્ય કૃત હોતી નથી. પ્રભુ પોતે ભક્ત બનીને પ્રેમ અને સેવાના પાઠ આપણને શીખવે છે દાખલા તરીકે “હરિ વસે દીલમાં, ગાશીઝ રહી જોયો મેં સારો ભવ” વાળું ભજન માયાથી ભુલેલા જીવનું દીલમાં વસતા હરી તરફ સુંદર રીતે લક્ષ્ય ખેંચે છે વળી

“ખરા પ્રેમી થોડાજ જગમાં, સ્વાર્થથી સૃષ્ટિ ભરપુર”

વાળાં ભજનમાં

“સજીએ વિશ્વનો ખેલ એવો ધશે.-પ્રેમનો હામદામે પ્રચાર,

પ્રાણીઆ ભૂલેસ્વાર્થ દષ્ટિભરી, સરજનહારતણો ઉપકાર”માં તો ભાઇ અરદેશરે બહુજ ઉચી શીઝસુશી દેખાડી છે. ટુંકમાં દરેક piece એક સુંદર Finished Picture છે ફક્ત વાંચનાર સહૃદય Sympathetic નેષ્ટએ.

હવે ખીજી જાતનાં ભજનો તરફ વાંચનારનું ખાસ લક્ષ્ય ખેંચવાની જરૂર છે. આ ખીજાં ભજનો ખાસ કરીને હાકુર હરનાથની ઉપરનો તેમનો પ્રેમ બતાવે છે અને શ્રી હરનાથજી મહારાજના સ્વરૂપ વીશે ઘણુંજ સાઈ અજવાળું પાડે છે. પોતાને શ્રી હરનાથજીના શું શું અનુભવો થયા, તેમના સંબંધમાં આવવાથી પોતાના જીવનમાં શું શું ચમત્કારિક ફેરફારો થયા અને પોતાના જીવનમાં કેવો રસ રેડાયો તેનો સ્પષ્ટ સ્વીકાર પ્રત્યક્ષ થાય છે. દાખલા તરીકે અંગ્રેજી ભજનમાં.

“I bless that moment of my Life,” The Bhagwan’s Flute. વગેરે અંગ્રેજી કાવ્યો તેમજ “જ્યાં નજર દેખું ત્યાં બસ હર હરનાથ”

“ શુક્ર ખુદાકે હમને પાયો હરનાથ ”

“ આપ રોશની હો શ્રી ભગવાનકી બની હરનાથ ” વીગેરે,

વળી

“ સબ નામમે કામમે હરકુસુમ ” વીગેરે અને જ્યારે “ ભારત ભુમીને ભાગ્યે રે પધાર્યા બની કુસુમ હરનાથ ”માં શ્રી રાધેકૃષ્ણના સ્વરૂપનું ભાન ચોખ્ખી રીતે થતું લાગે છે.

પ્રેમ તો હરનાથનોજ, પ્રેમ શીખવો હોય તો હરનાથ પાસેજ જાઓ અને તેથી “ પદા હું મકતબમે તેરી પ્રેમકા સબક છુટે ન તુટે બંધ પ્રેમકા ન-હમ તુમસે ભુદા ”

વળી

“ પ્રેમની ભાશા બદ્ધત શું સમજે, બલીદારી પ્રેમની પ્રેમીજ સમજે ” વીગેરે જાણે Apotheosis of Love પ્રેમપૂજન ધણા લજ્જનોમાં સ્પષ્ટ છે.

પાછળથી શ્રી હરનાથના વિરહનાં પદો પણ ઘણાજ મર્મસ્પર્શી છે, પણ શ્રી હરનાથનું અંરૂ સ્વરૂપ જાણીને લેખકના મનને ઘણીજ ધીરજ મળે છે.

“ હરનાથ મેં તુજમાં ધીર ધરી ” વીગેરે.

હરનાથની અબજ માયા શક્તિના વખાણુ, એના નામ સ્મરણનો મહીમા, એનો દ્રઢ આશ્રય, એનો નીરસીમ, પાર વગરનો પ્રેમ વીગેરે વીગેરે, પદેપદમાં જણાય છે. દરેક પદ વીશે ઘણું લખી શકાય તેમ છે પણ ટુંકમાં એક બે પદો વીશે જણાવો કરીને આ પ્રસ્તાવના સમાપ્ત કરીશ.

દુનીઆદારીના પ્રેમમાં અને હરનાથના પ્રેમમાં શું તફાવત છે તે ઘણોજ સરસ રીતે

“ મૂઝા હરમાં મેં મારી મીરાસ ” વાળા પદમાં બતાવી છે.

“ હર તણી માયામાં નિષ્કામ મીઠાસ ”

“ હર તણા સંગમાં દીદો પ્રકાશ ”

હર સંગે સુમતી ને અંતરમાં સુવાસ
હરતણી પ્રીતીમાં અમર સહવાસ ”

હરનાથે શું કીધું ? હરનાથની અજબ માયા વીશે.

“ અજબ એવી છે તારી માયારે નમી સૌએ સ્વીકારી તારી છાયા.”

વાળાં પદમાં નાસ્તીક જડવાદી તુંદી-અધર્મી વાધ જેવા વીકાળને હર-
નાથ પોતાની અજબ પ્રેમ શક્તીથી બાંધી લીધા તે સુંદર રીતે બતાવ્યું છે.
હરનાથના પ્રેમનો બદલો કોઈ રીતે વાળી શકાય તેમ નથી અને “ તારા
અપાર ગુણો ગાવાને હું સમર્થ નથી ” એમ ચોખ્ખું બતાવે છે જુઓ.

“ તારી મારી બાઝી પીછાણુ ”

અને છેવટે હરનાથને હરને દીલમાં વસાવી શરણાગત થઈને શાંતી
મેળવે છે અને ભવો ભવની જાળ મટી જઈ અખંડ શાંતિ અને દિવ્ય પ્રકા-
શના અલૌકિક આનંદનો અનુભવ કરે છે. જુઓ

“ મારા હૈયે ઉજવલ થઈરે, હર હૈયે મારા સમીઆ

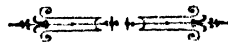
ઘડી રૂપની રેખા સગમાંરે ભવ ભવની સામલીઆ ”

ટુંકમાં આ શુભ પ્રયાસથી અનેક જીવો પ્રભુ પ્રાપ્તિન માર્ગે ચઢીને
અપાર શાંતિ અને આનંદનો લાભ મેળવેા એજ પ્રાર્થના.

“કૃષ્ણ કુંજ”

રીજરોડ, મલખાર હીલ
શ્રી મુંબઈ.

દ્વારકાદાસ કલ્યાણુદાસ બી. એ.

સાંકળ્યું.

અ

	ગીત નંબર.
અરે ઓ માનવી સમજ રાખી :— ...	૫૭
અરે આ સંસારમાં... ..	૬૮
અરે મેરા કુચ્છખી ગમ ખા, રે ...	૭૨
અખ ગયો પ્રેમ છોડકે ...	૭૭
અજખ એવી છે તારી માયા ...	૧૦૪
અરે તું ભેદ ભાવ જાણે ...	૧૪૬
આપ રોશની હો શ્રી ભગવાનકી ...	૫
આયા હું દુરસે દોડકે ...	૪૩
આવી વસ પ્રભુ ...	૫૩
આવો બંગ વાસી ...	૮૫
આયો પાયો ગંજ દેવીક અવતાર ...	૮૬
આનંદ મારો તુંજમાં ભરી ...	૧૫૭
છતેજર મએ પીને તેરા પ્રેમ... ..	૮૧
ઉઠાવે સર લાલચ સામે ...	૧૧૫
એકજ તું જેખી સાહેબ ...	૧
ઓ નાથ નાથ નાથ રે તું કદી ના છોડતો સંગ... ..	૯૨
ઓ મોહક પ્રેમી નાથ ...	૧૪૪

ક

ક્યારે આવશે મારા પ્રાણુ તું ...	૧૧૬
ક્યાં ગયો તે આનંદ... ..	૧૦૩
કહે દાસ તું મુજને લેખે ...	૧૪૩

					ગીત નંબર.
કીસ્તી હમારી તેરે હાથ	૮૯
કીસ કદર મીલાવું શુર સીતારકા	૯૧
કેમ જીવું જીગર	૫૯
કોણુ નગરીઆં હરનાથ બસે	૫૪
કોણુ જાણુ કાલ કેવી રે	૬૯

ખ

ખબર પાછ આપ આનેકી	૨૯
ખરા પ્રેમી થોડાજ જગમાં	૧૩૫
ખુલ ગયે બાદલ સીંહા	૫૨
ખુશાલ રહો જાનો મન હમરે...	૭૩
ખૈયર કરો સરતાજ...	૮૦

ગ

ગયો ચાલી મારો ગુણી વૈદરાજ	૧૫૧
ગાવો સરવે ભાધને બેહત	૭
ગાંઠ તેં જે બાંધ્યો	૫૦
ગાવું સ્તુતી પ્રગટ...	૧૮૨
ગીરદીશ કી ચક્કી	૬૭

ઘ

ઘણું જીવ જો રે કુસુમ હરનાથ	૩૫
--------------------------------	-----	-----	-----	-----	----

ચ

ચાહું પ્રેમસે તુંજે	૧૮
ચાહે રહે તું દૂર કે પાસે રે...	૯૦

છ

છોડી ગયો તું હમને	૧૧૯
-----------------------	-----	-----	-----	-----	-----

જ

જય હર જય હર જય ભગવાન રે (આરતી)...	...	૨૧
જય, જય, જય, જય, કુસુમ હરનાથ	૨૩
જંગમેં જીસકુ શાન નહિ	૨૪
જગત્રાલી નીધેહદાર	૩૨
જલતા હ્યે મેરા જગર	૩૮
જગત પે આસમાં કા છત્ર	૬૪
જર પે નહિ કરનાં ગુમાન	૭૪
જય શ્રી હર તારો વરદ થજો	૧૧૮
જય હર—જય હર જય હર—જય	૯૮
જયાં નજર દેખું બસ હર હર હરનાથ	૭૫
જા નહિ હરખાધ	૧૨
જીવ તલપે કરે નાથ નાથ નાથ	૧૪
જ્યાં ધીર ધર	૭૯
જીવ તને કોઇ ન આવે કામ	૮૮
જોઇ દાકી ઓ પીતા...	...	૬૧
જોયો જોયો તારો રંગ કૈલાશી...	...	૯૯

ત

તલપું પ્રેમનાં સહકાર કાજ	૧૩૪
તારે આશરે હોયે રે...	...	૯
તારી મારી બાઝી પીછાણુ	૫૬
તારા સંગમાં રમી હાલ રહું	૧૧૨
તારો પ્રેમ વસે આ તનમાં	૧૧૪
તુને નહિ પીછાણ્યો...	...	૫૫

થ

થોડો વેંહયો યશ આ મંડો...	...	૪૭ . .
--------------------------	-----	--------

દ

દરપણમેં મુખડા અપના દેખકે	૬૦
દીલ આનંદી બન્યુ ભારી	૧૩
દીલે આનંદ બહુ આયો	૨૮
દીદાર હૈયે તારો રમે રે	૬૬
દીપે જેવી શીતળ પ્રભાત	૧૫૦
દેખાડો કોઇ મુજ પ્રેમી કહાં છે	૧૩૬

ન

નજર કર નજર	૨૦
ન માર રે ઓ-જીવ ફેકટ પછાડા	૨૭
નવું સાલ આફતાખી	૪૯
ન હો સંગ દેલ	૧૧૩
નમન પ્રેમસે દુવા દીલસે	૭૮
નમું હર તાત	૧૩૮
નહિ ઠાકું જય જય કરતાં	૧૪૮
નાઠો અધકાર દેખી રૂપ તારું...	૧૪૦
નાથ મારા હું ચરણે પકું તારા	૧૪૧
નામ રમે હર કુસુમ	૭૬
નીધાએ દાદગર રહી જીસ ધરપે	૧૦૭

પ

પ્રણામ પ્રણામ મારું શીશ નમાવી રે...	૧૫૪
પ્રેમની ભાષા બદળત શું સમજે	૭૦
પ્રેમની માળા ઝોળવી ગળે	૧૪૯
પોહ્યું કેમ તને બાપ, ઓ મારા	૨૬

ગીત નંબર.

પોકાઈં હર હર-પણ નહિ તારો ભાસ...	૧૦૯
પુરાં માસ બાર તુંજ વિયોગનાં	૧૨૭

બ

બનામે ખુદા કઈં આદાબ નમન	૩
બેહોશ મએ બની હું	૩૧
બેસ્તું સાલ મુબારક	૪૮

ભ

ભકિત વિના નહિ તારણ	૯૪
ભારત ભૂમીને ભાગ્યે રે	૩૪
ભાવીક તારાં સેવકો	૬૨
ભેગાં આ સમાજે તારાં દરશણ કાજ	૧૧૭
ભંડાર ભરપુર પ્રેમથી તારો રે	૧૩૨

મ

મઝા ઉડાવો કરો ધૂમધામી	૬૫
મને માતું આનંદ	૧૦૫
માઈં મન હરનાથમાં રમી રહું	૧૧
મારો ખરો તું દાતાર	૨૨
માલીક મારા	૨૯
મારા પ્રેમી હરનાથ	૩૩
મારી રીતી પ્રીતી	૧૦૫
માયા તણો પ્રવાહ	૧૦૮
માતા પ્યારી	૧૨૫
મારી પોથી પ્રેમની	૧૨૮
મારી પ્રેમની છાયા	૧૩૩

ગીત ન મર.

મારી ગોકુલપુરી રાજન	૧૩૭
મારા હૈયે ઉજવળ થઇ રે	૧૪૭
મુખારક દિવસ આજનો	૪૫
મુકી હરમાં મેં મારી મીરાશ...	૧૨૧
મોહક પ્રેમકી માતા...	૧૨૩

૨

રખનાં હમારી શાન...	૮
રૂપીઓનાં રૂપી	૨

લ

લગાયા દીલ દીલારામસે	૧૬
લખ્ખ પે મેરે મનકા મંત્ર	૮૭
લીધી મેં ભીખની ઝોળી	૬૩

વ

વસંતનો બહાર ગયો બદલાઇ...	૮૭
વાસનાં તારી હૈયે ધરી	૧૫૨
વીણ્યાં પુલો પ્રેમનાં...	૧૨૯
વિદાય થાઓ છો બાપ મારા...	૩૬

શ

શુક ખુદ કે હમને પાયો હરનાથ	૧૭
----------------------------	-----	-----	-----	-----	----

સ

સદા રહીશ હું તારી સાથે	૬
સખ નામમેં કામમેં હર કુસુમ	૪૦
સમજું આઝે મૈશીલ ? ખીચ	૧૨૪
સંટ સાલ જીવો રે તું	૧૨૬

ગીત નંબર.

સાગર રૂપી છત્ર છત્ર પ્રેમે	૧૩૯
સિધારો જાઓ	૩૭
સિવાય તારી જય જય	૧૦૦
સુખ માતું હું હરી જેમ રાખે	૪૪
સુંદર શુશીલ સુંદરી	૧૩૦
સુત્ર ધારા સ્ત્રીના શીલ્પી	૧૧૧
સંપત્તિ સુખ કાંઈ પૈસે ન મળે	૫૮
સંસ્કાર પ્રારબ્ધનાથી લીધાં	૯૬

હ

હર હર હર હમારા ફરી દરશણ દે જો કૃપાળા	૪
હર, હર, હર, દીલનાં મારા પ્રેમી પ્રાણ	૧૦
હરખાનાં ઓ તું ધનનાં ધણી...	૧૯
હરી લે તું હરને પ્રીતથી	૫૧
હરી વસે દીલમાં ગારીલ રહી...	૭૧
હરનાથ મેં તુંજમાં ધીર ધરી...	૯૫
હર દમો દમમેં તું	૧૦૧
હવે જાણ્યો તું તો કાઠ	૧૨૦
હર રાખ જેવો નીર્મળ નીષ્કામ તું	૧૨૨
હર વસે હૈયે ત્યાં નિત્ય ઉત્તમ દેખાય	૧૪૨
હરી હરનાથ શુશોભીત દૈવીક દાતા	૧૪૪
હીલમીલકે ખુશીઆં આજ માનવો	૯૩
હૈયે વસે પ્રેમ તારો...	૧૩૧

ENGLISH.

Bhagwan's Flute	84
Days were bright and charming	83 . .

			ગીત નંબર.
I bless that moment	25
In thought I see you	41
Know I got one place...	15
O Twinkle twinkle	30
Pray read my heart	106
Speak or don't	42
The Prem-Pootly	82
You simple charming...	46

શ્રી હર ગુણ માળા.

નં. ૧ હું રાગ-જાંજીરી, પદ તાલ દાદરો.

એકજ તું ગેખી સાહેબ,

કુલ આલમનો પરવરદેગાર,

સુરજ ચંદ્ર તારાઓ, પાણી પરવતની અલગાર,

સૃષ્ટીનો શોભીત શણગાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.

યજ્ઞદ ફરેશ્તા, પએગમ્બર, જગનાં ભલા રાહબર,

સૈનો તું એકલો દાતાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.

રંકને તું બનાવે રાય, દીપાંનો એક મહાસાગર,

શકતી તારી છે અપાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર,—એકજ.

માનવ ભૂલે તુંજ આભાર, અખંડ દયાનો છે ભંડાર,

સૈનો એકલો તું આધાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.

સુખ્યાં દુઃખ્યાં સૌ તારાં જન, ‘અસર’ નહિ કોઈ નીરાધાર,

ફરી આવે તારી દરબાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.

નં. ૨ જુ. રાગ કોગીઆ-તાલ ધુમાલી.

રૂપીઓનાં રૂપી, ગુરૂઓનાં ગુરૂ, ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ દયાળા,

મનનાં મોહક, દીલનાં દીપક, દુઃખોના ટાળનારા

ચરણે પડી નમું, નમું,.....રે...ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ નમું.

જગના પ્યારા, નીરંજન નીરાળા, પ્રેમી ભાવનાં દેનારા,

ભકતી તારી હૈયે હું ધરું, સ્વીકાર ઓ કૃપાળા,

ચરણે પડી નમું, નમું,.....રે...ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ નમું.

(૨)

સુંદર શામા, ગુણી ગૌપાલા, રસીક રમ્ય રસાલા,
કલપી તલપી ધરીએ પ્યાલો, પીવાડ પ્રેમ ધારા,
ચરણે પડી નમું, નમું.....રે...ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ નમું.

નં. ૩ જી. રાગ ખમાજ ગઝલ-તાલ ધુમાલી.

બનામે ખુદા કરે આદાબ નમન,—બુકાકે સર હરનાથ આપકુ નમન,
નમન ભગવાન જીસકી આપ હો રોશની, હઝારો હઝાર, નમન

ઓ આપ નમન.

મરે દો જહાં કે આપ હો વસીલે, હાઝીર એ જાન કરું તશલીમ નમન—
રહેંગા તુર જહાંમે ‘અસર’ આશકાર, રહીમ રહેમાન ઓ દેલનવાઝ નમન.
બનામે.

નં. ૪ ડું. રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

હર-હર-હર-હમારા, ફરી દર્શન દેજો કૃપાળા,

જગતો પ્રકાશ મેં હવે દીઠો,

પ્રેમ બંધનથી બાંધી લીધો,

વેણો આપનાં કેવાં નીરાળાં,

ફરી દર્શન દેજો કૃપાળા—હર-હર.

પ્રેમથી છપ્પી હૈયામાં લીધી,

જીવન માયા તેનામાં કીધી,

જપું જપ નામની માળા...રે.

ફરી દર્શન દેજો કૃપાળા—હર-હર.

(૩)

નં. ૫ મું. રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

આપ રોશની હો શ્રી ભગવાનકી,

બની હરનાથ લાયા દીલ ધનશાનકી,

તન-મન દે કે, પાક કરતા દીલકો,

હર બશર, હર ચૈક આનકી

બની હરનાથ લાયા દીલ ધનશાનકી—આપ

શુધ્ધ મન લકતી, પ્રેમ રસકી મોહીની

ધ્યાન ધર દીલસે હર નામકી

બની હરનાથ લાયા દીલ ધનશાનકી—આપ

દોસ્ત રાહબર રક્ષક, જો ધ્યાન ધરે ઉસીકા,

સફળ હુધ સફર દો જહાંનકી

બની હરનાથ લાયા દીલ ધનશાનકી—આપ

હરનાથ દયા હએ, ‘અસર’ દયા ઓંસ ઉસીકા,

લુંટો ભંડાર જપ કે હરનાથકી (૨)

બલીહારી જપનેમેં યહે નામકી (૨)

બની હરનાથ લાયા દીલ ધનશાનકી—આપ

નં. ૬. રાગ બીલાવલ તાલ ધ્રુમલી.

સદા રહીશ હું તારી સાથે, આપ હરનાથ તારી પાસે,

મરાં બીતરમાં તારો વાસો, તારાં ચરણ પાસે જગા મારી રે,

તારા ઓળાનો કહું છાયો, આપ મુક્તિ તારે હાથે—સદા

પરલોકનો તું મારો રાહબર, સાથી સ્વર્ગનાં મુખનો સાથે રે,

સમાઈ તુંજમાં બની એક કાયમ, રાખ હાથ તારો સદા માથે—સદા

(૪)

નં. ૭ મું. રાગ પીલુ ત્રીતાલ.

ગાવો સરવે લાભ ને જ્ઞેન, હરનાથનું નામ લઇ
બોલો હરનાથની રે જય, હરખ ને ઉમંગ લઇ—ગાવો
હરીગુણ ગાતાં કોણને ન ભાવે, ફેરે થયો સફળ રે,
ભવ જીત્યો જોને ભક્તી રાખી, નામ લઇ અચળ,
હરનાથનું નામ લઇ—ગાવો
કૃપા ઉતારો હમપર હરનાથ, આશીશ આપો અમને રે,
દયા ધર્મનું હૈયું બાંધી, જીવન મુક્ત રહીએ
હરનાથનું નામ લઇ—ગાવો

નં. ૮ મું. પદ તાલ ધુમાલી.

રખના હમારી શાન, પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન,
નામસે તેરે કાર ઉદાયા, તું હએ બરા શુદ્ધ જ્ઞાન,
પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન
માલીક હએ તું સખકા એક, તુંજ હાથ આલમકા જનન,
પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન.
અતા દે હમકો તું રાહે નેકી, રહેંગે હરદમ કુરબાન,
પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન.

નં. ૯. ગરબી. રાગ કલ્યાણ તાલ ધુમાલી.

તારે આશરે હએ રે, હમે હરનાથને નમીએ રે,
દયાનું ઘીલ ચાહીએ રે, તારા પ્રેમ ભાવમાં રમીએ રે

(૫)

શબ્દેર

ગુરુ ભાવથી દે અંજન, નયનો કરવા તર,
કાપી આભાસ અંધકાર, અંતર ખુલ્લું કર,
હરી દર્શન પામીએ રે—હમે હરનાથ.

નીર્મળ કાન્તી પામીએ, રહેવા તારે દ્વાર,
દક્ષણ દે તું હર્ષથી, નમી ઉભાંછ તૈયાર,
સંભાર શ્યાણા હૈયે રે—હમે હરનાથ.

દીપક હમારાં દીલનો, સદા આપ પ્રકાશ,
આનંદથી સાથ દોરવીને પોંહ્યાડ હમ કૈલાશ,
કાયમ એક થઇને રહીએ રે—હમે હરનાથ.

નં. ૧૦ મું. રાગ ખમાજ જલ્દો-તાલ ધુમાલી.

હર, હર, હર, દીલનાં મારા પ્રેમી પ્રાણ,
સ્વામી, જ્ઞાની, દાતા, રક્ષક, દીન ધરમનાં પાલક કહાન—હર.
જય, જય, જય, જગનાં ગુરુ પ્રતીપાલ;
વધાવું હર્ષથી સોના પુષ્પો, કંકુ સાથે લઇને પાન—હર.
નાથ—નાથ—નાથ, આશીષ દેવો એ ગુણવાન,
ઉભાંછ ખડી શીર નમાવી, હૈયું લઇને કરો દાન—હર.

નં. ૧૧ મું. રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

મારું મન હરનાથમાં રમી રહું રે,
દીલ દીપક તેજસ્વી થાયે રે મારું,
સોનામુખી સ્થળ, સુખથી છલકાએ,
કૃષ્ણ રૂપી સમાય, તેમાં હૈકું રે—મારું.
શીખવ્યો તેં ભક્તીનો ભાવ રે,
માયા પ્રીતનું મંદીર હૈયે ડાઘું રે—મારું.

(૬)

કરું તન મનથી સેવા અરપણુ,
શીર છત્ર સદા રહેજે તું રે...મારું.
દાસી તારી ચરણની પ્યાસી,
માલીક મારો નેક હૈયે ગણું રે—મારું.

નં. ૧૨ રાગ ભૈરવી હોળી-તાલ દીપચંદી.

જા નહિ હરખાઇ, પરપોટો છે સર્વ સગાઇ
માયા કાયા આસનાં વાસનાં ચોમેર દૌરંગ જગમાં સમાઇ
રંગત અવનવા પ્રીત ભૂલાવે
ભૂલાવે કરી ચતુરાઇ, હૈયે હીણ પ્રીતી ઝટ જાય ભૂલાઇ—પરપોટો.
ધૂપ છાંવ હારજીત કેરી મન માયા, સ્વપ્નું સંસાર સૌ પરાયા,
જોખન દ્રવ્ય છે બેદી પડછાયા,
ત્રેમી જન પામે સરસાઇ, સેવા દઇ દેખે મોટાઇ—પરપોટો.

નં. ૧૩. રાગ મીશ્ર કાશી-તાલ ત્રીતાલ.

દીલ આનંદી, બન્યું ભારી, ખુબી તારી છે કાંઈ ન્યારી,
મન માની, કુલવાડી, હરે-હાં—મન માની કુલવાડી,
બહાર તેનો દીપાવી, ખીલાવી મનને કીધું વશ પમરાવી—દીલ.
બાપ નેક દયાળુ, કૃપાળુ, કૃપાળુ,
ભકતી તારી ભવ્ય ભાવથી લઇ ભારી, દીલ હરખથી હરખાઇ,
સ્તુતી સ્મરણ કરી, ચરણ પડું આવી રે તારી
ઓ જગવાલી—દીલ.

(૭)

નં ૧૪ રાગ કાશી મીશ્ર તાલ ધ્રુમાલી

શ્રવ તલપે,

કરે નાથ, નાથ નાથ, ક્યાં બેટું હું તુંને હરનાથ—શ્રવ તલપે૦

છોડે મને જો ગાય બનાવી, ભટકું ખેતરે ખેતર,

તું છે જોપાળ, જો પ્રતીપાલ, પ્રેમથી ફેંકશે નજર,

બેટું, હૈયે માની કેવા લાડ:—ક્યાં બેટું હું તુંને હરનાથ—શ્રવ૦

વાસો કરે તું, બાગ બગીચે, લલેને માંધલો દૂર,

બુલ બુલ બની ઉડી હું આવી સુનાંઉ સરોદ મધુર,

મેળવું, આનંદ સદા તારી સાથ,

ક્યાં બેટું હું તુંને હરનાથ—શ્રવ૦

મેળવવા શાંતી, જગથી કંટાળી, લીધો હોય આકાશે આરામ,

ગગને ઉડું ચંડોળ બની, હર-હર-પોકારી નામ,

હરખાવું, પ્રીતમ પુરી કર મારી આશ,

ક્યાં બેટું હું તુંને હરનાથ:—શ્રવ૦

નં ૧૫.

Know I got, one place in heart,

Never never shall I part,

Sweet recollections shall I frame,

In my Haranath.

CHORUS

my Haranath, In my Haranath,

Looking forward, in Him best,

In my Haranath.

(૮)

Night and day do I behold
Makes my spirit strong and bold,
Stalwart, Champion of the Love
In my Haranath.

CHORUS

Cares and Toils have been resigned,
Watches He with a heart so fine
Moving onward happily
With my Haranath.

CHORUS

Sing I song of Hara's fame,
On forte pitch in His name,
Gem of Gems and Loving soul
In my Haranath.

નં. ૧૬ રાગ ખમાચ તાલ ધુમાલી.

લગાયા દીલ દીલારામસે, ન હમ તુમસે જુદા,
અમીરી હો યા ફકારી, ન હમ તુમસે જુદા:—લગાયા.
ચખી જખ જમ પ્રેમ રસકી, દીલે નહિ રંજુ,
ઊધર દેખુ બસ તું હી તું, ન હમ તુમસે જુદા:—લગાયા.
પઢા હું મકતબમેં તેરી પ્રેમકા સબક,
છુટે ન તુટે બંધ પ્રેમકા, ન હમ તુમસે જુદા:—લગાયા.
હમસે તુમસે હુઝ આશનાં, હમ ઐર તુમ હય એક
‘અસર’ નહિ જો ગીરે આસમાં ન હમ તુમસે જુદા:—લગાયા.

(૯)

નં. ૧૭ રાગ પીલુ ગઝલ તાલ ગઝલ કેરવો.

શુક ખુદા કે હમને, પાયો દરનાથ, લવની જંગલી જેને દૂર કીધી,
મન મોકલું ને નચીત હવે બન્યું, પ્રેમી દીલથી તેને સરદારી લીધી.—શુક.

સુખ છોડીને અરપણુ તેં કીધુંય હૈયું, ભાવ ભકતીના માર્ગે ચઢવા કાજે,
રાહબર થયો તું અમરદયા કરી, ભાન આપી ભીતરમાં તેં રોશણી કીધી.—શુક.

ગાફેલ હૈયાને હમારા દોરવતે કાણુ! ઠોકર ખાતાં ગુમરાહીથી રોકતે કાણુ?
બૂલ્યાં મનને તેં ભયું ભાવથી ભરપુર, દરી ભાવની હૈંડે લંપટ દીધી.—શુક.

પ્રભુ રાખે જાયો રહેમી હમારે શીર, હમને જોગવવાને ઓ મહા બળવીર,
ચરણ પુંજને કાપીએ હમારાં પાપ, મુકતી માર્ગની 'અસર' પામીએ સીદ્ધી.—શુક.

નં. ૧૮ રાગ કારી ગઝલ તાલ દાદરો.

ચાહું પ્રેમસે તુંજે દીલમેં બેઠાવું,
કયું દૂર રહે ધંતેઝાર મએ ગલેસે લગાઉં:—ચાહું
તકસીર મેરી હુમ કબી મારી દેના યાર,
સિવાએ દાદગર ઈસ દીલમેં કીસકું સમાવું:—ચાહું
કુછ તો ખબર લે મેરી ખબરદાર હું તેરા,
થોડીસી જીંદગી બાકી, આંખો મેં સમાઉં:—ચાહું
એ જાનો દીલકી અસકયામત સમજ તેરી હએ,
ખુશ આમદી પુકાર કે મહેમાન બનાવું:—ચાહું
દાવત પ્રેમકી મેરી 'અસર' સે રખનાં યાદ,
મેરે ખુદા કે પ્રેમકા ભોજન ખીલાવું:—ચાહું.

(૧૦)

નં. ૧૯ રાગ ખમાચ તાલ ધ્રુમાલી.

હરખા ના ઓ તું ધનના ધણી, પુંજી જોઈ તારી બારીરે,
હરખાએ તેજ કે હરખાવે, દુખીઆંનાં નર નારી રે:—હરખા ના.
ધર્મ શીખાડે “સુખી તે છે જે કરે સુખી બીજને”
અન્ન કેળવણી વસ્ત્રો આપી, દરદીનાં દુઃખો ટાળી:—હરખા ના.
સગાં સ્નેહી પછી બંધુને, દયા હૈયું આપી ઉગારે,
શ્રીમંત ધન્યવાન તેનેજ જાણવો જગને જેને દીપાવી:—હરખા ના.
મોટર મીશતાંન અંગલા વાડી, એકલા જીવે મોજ મારે રે,
ધીક તારી પુંજી પર પડો, ધીક ઓ સ્વાર્થી અવિચારી—હરખા ના.
ધર્મરે સરજી વિશ્વની માંહી, અનેક વસ્તુઓ માનવી કાળે,
કાં તું બને સુખ અધર્મી, ફરજ ભૂલી થાય પાપી:—હરખા ના.
કહે છે ‘અસર’ સુનો ધનના ધણી માનજો શુભ વાણી,
પ્રદાનો ડર તમે હૈયે ધરજો, નહિ તો થાશે જરૂર હાણી:—હરખા ના.

નં. ૨૦. રાગ લાવણી તાલ દાદરો.

નજર કર નજર, બાપ તું કર નજર,
હાલત મુજકી દેખ, કર રહેમકી નજર:—
ગુનેહગાર હયે હું મયે, ખતાવાર મયે હું,
ગમખવાર મેરે હો, દે મારીકી નજર:—નજર.
અર્જ તું સુન મેરી, મુશકીલ તું કર આશાન,
દાદગર બનકે મેરે, દે મેહરકી નજર:—નજર.
નજરો મેં મીલા નજર નઝરોંકા કર નજર,
મલાહી કર ખૈર, દે હાતમી નજર:—નજર.

નં. ૨૧-મું-રાગ ખમાય તાલ ધુમાલી.

આરતી.

જય હર, જય હર, જય ભગવાન રે,
જય સર્વેશ્વરી માતા દયાવંત રે.
નમન કરું દીપક ધરી, આરતી કરું મનન કરી,
અમ્મર તપો દીપક મારા, દીપો દીલે દીપ દીપાળા,
નિર્મળ કાંતી, ભાંગો બ્રાન્તી, આપો નિષ્કામ આત્મીક શાંતી.
ફળે પુલે સફળ ફેરો, પામું પરમાનંદરે:—જય હર, જય હર.
શરણે રહું ચણે રહું, રાત દીન સેવા કરી,
હરનાથ હરનાથ હૈયે હરી, કુસુમ માતા મનમાં ધરી,
આપો રાખો દયા ભરી, પ્રેમે હૈયાં સાથે કરી,
ભાંગો ભવની બીડ ને ભય, કાપો પાપ અભિમાનરે:—જય હર.
જીવો જીગ જીવો જીગ જય-જય-જય-યુગલ-સ્વરૂપ,
પ્રેમ પ્રચારક માત પીતા, જીવન માયા આનંદ દાતા,
ચીતે પ્રીતે ભાવ ભેળી, શીશ કમળ ચણે મેળી,
મન ભાળે જીવ ઉચ્ચારે, ભકત મોહન સચ્ચીદાનંદરે:—જય હર.

નં. ૨૨. રાગ ખીલાવલ તાલ ધુમાલી.

મારો ખરો તું દાતાર, હું તારો ભીક્ષુક,
દેજો નજર દયાની ખાસ, વિનવું જોડી કર તુંજ પાસ.
મારો જગનો જીવન હાર, હું તારો ભીક્ષુક.
રહેજો આપતો તારો ભાસ, સિવાય તું નહિ કોઇ આસપાસ,
મારો ગમનો તું ગમખ્વાર, હું તારો ભીક્ષુક.
આપ હૈયે તારો પ્રકાશ, માગું રહેવા તારે વાસ
આપ મને શાંતી શાન, નિત્ય રાખું તુંજમાં ભાન,
જીગ જીગ રહે પીછાણુ, એવો સજ મારો શીંગાર
હું તારો ભીક્ષુક:—દેજો નજર

(૧૨)

નં. ૨૩ મું રાગ ધંત્રેજી.

જય-જય-જય-જય-કુસુમ હરનાથ, કુસુમ હરનાથ, કુસુમ હરનાથરે.

ખ્યારે રસીક રાહુપર આલા સરતાજ, આલા સરતાજ, આલા સરતાજ. (૨)

શુકે ખુદા હયે, આપ મેહરખાં હયે, હમપર, હરદમ, હરજહાં,
દીલસે દયા હયે, ગહેમી નીઘાહ હય,

રહો, રખ્યો, કુલઆન આપાદ: (૩) જય-જય.

આપ પરવર હમરે નેક હો, દયાળુ કૃપાળુ,

છત્ર હંમેશ 'અસર' કાયમ હો,

શીરપે ખાસો આમ ઓ દીલશાહદ:—(૨) જય-જય.

નં. ૨૪ મું-રાગ ધંત્રેજી.

જગમેં જસકુ શાન નહિ, મોંદમેં ઉસકુ રામ નહિ,

બદનામ કરે કુદરતકો હો બેવિશ્વાસ

જસકે દીલમેં રામ બસે, વિપતી ઉસસે દુર નાશે,

ખલકત સારી બનતી ઉસકી મીરાસ.

ધર ધર ધ્યાન ખુદાકા.....વું }
ભરોસા ઉસપે પુરા રખકે }
અવલ આખીર વહોમ હયે }
ખાતીન ઝાહીરખી વહોમ }
યાદ કર ઉસકી દમોદમસે (૨)

કોરસ.

ફળ નૈસી કરણી, શક્તી હો યા નરમી

પરશતીશકા પહેંણે નૈસા ગુટે હાર,

તેરી મેરી છોડકર, દયા ધરમ દીલે ધર,

ઝૂંઝૂં 'અસર' સાંધકે દરબાર:—ધર.

કોરસ.

(१३)

८. २५.

I bless that moment of my life,
I bless my stars and fate
When fallen in the loving lap, and fondly
did embrace,
A soft and kind and Godly face, a form
in brightest bright,
The Lord of Love Haranath was He
The Lord of World's delight.

CHORUS

See Heranath, read Haranath, in best of gifted Will,
Love but Love, and Holy Love, you'll see and
read and feel
A plain and pure as Lotus white, a mystic Super
Soul,
He loves to see all hearts unite into a solid whole.
To cement Nature with mankind, in harmony and
peace,
"Live to love" His watch-word high, to earn
eternal bliss.

CHORUS.

A Light in dark, and weary ways, when a heart
heaves and cries
Win by love and He is yours, the Bharat's noblest
prize .

(૧૪)

See and love Him through and through, be meek
and all sublime.

One day He is yours at last, with love and blissful
smile.

CHORUS

A Lord a Saviour Father is he, in His turn a
Mother sweet,
For all the caste and creed He is, for all with love
Him seek,
Heavens glory crown your head, may Heaven spare
you long,
I rest in thee and you in me, is my eternal bond.

CHORUS

નં. ૨૬ રાગ જંજોટી તાલ ધ્રુમદી.

પોંહયું કેમ તને આપ ઓ માહરા, આવું કેમ ચરણે તારા રે,
સ્તુતી તું મારી દીલથી સ્વીકારી, દરશણ દે સ્વામી તારા રે—પોંહયું.

સેવા વિનાતું માનવી ખોટું, ગોતાં ખાઈ કાઢાડે દહાડા રે,
અંધકારમાં સપડાઈ, પુરો થાય અથડાઈ,
અહંકારનો ભાર ખોળ ચઢાવે રે—પોંહયું.

દૌર દમામી રાજની ગાદી, નક' કુંડમાં વાસો કરાવે રે,
નિરમળ હૈયું ધરીને તુંજ પાસ, નિર્વણ પોંહયાડ આપ મારા રે—પોંહયું.

દેહ આ અરપણ કરી વિનંતી, નમી મેલું ચરણે તારા રે,
અમ્મર કર આત્મા પ્રણુ દરબારે, હર-હર-હરનાથ સ્વામી રે—પોંહયું.

(૧૫)

નં. ૨૭ રાગ-માંડ ખમાજ તાલ દાદરો.

ન માર રે, ઓ, જીવ ફેકટ પછાડા,
 એ સૌ ઠાલી શણુગાર, કરમાતાં નહિ લાગે વાર—ન માર રે.
 લોભા નાં જોધને રૂપવંતો ચહેરા, આંગ મરોડદાર,
 સુવાળી ચામડી હટાવીને જો, માંસ લોહીનો નહિ પાર—ન માર.
 કેમલ ઠણુકો ને ખીલતું જાળન, તે પર સોલે શણુગાર
 પેટનું બીતર તું તપાસીને જો, મેલ ગંદકી ખેશુમાર—ન માર.
 હીરને મોતીથી આંગ દીપાવી, કીધો ભારે ઠાઠમાઠ
 ચામડી પર પુટે બીતરની ગંદકી, પરસેવાની નોધાર—ન માર.
 હરખા ના ત્યારે ઓ મુરખ માનવી, ધડીકનો જોધ મેહમાર,
 માયાને કાયા સરવે છે મીથ્યા, કરણી આવે હરી દ્વાર—ન માર.
 જાતી ભોગ આપી થા ગરીબનો વાલી, હૈયે ધર પરોપકાર,
 દુઃખી દુઃખીઆરાં ‘અસર’થી રીઝાય, ખોટ્યાં તેણે સ્વર્ગનાં બાર—ન માર.

નં. ૨૮ રાગ કાશી હોળી તાલ દીપચંદી.

દીલે આનંદ બહુ આયો, દીધો હરીએ નેક સાહયો...દીલે.
 બનાઉં હોળી તુંજ ચરણની પાસે, હોમાઈ સ્વાથને દૂરગુણો.
 માયાને પ્રીતને હૈયામાં રાખું, અરે રાખું, ૨
 હૈયે તારો જામે—દીધો હરીએ
 જ્ઞાન શીખોનાં પુલો બનાવી, બનાવું અમ્મર સુગંધ ક્યારો,
 ભકતીનું પાણી તે માંહી રેડી, અરે બંધુ ૨
 મુકતીનો પાયો—દીધો.
 સેવા સત્યનું મંદીર બાંધી, બનું હું પુણ્ય પુજારી
 હરનાથ સાથ ખેલુ હું તેમાં હોળી, બની અમ્મર ૨
 હરીમાં સમાયો—દીધો.

(૧૬)

નં. ૨૯ રાગ કાલીંગડા તાલ દીપચંદી.

માલીક મારા આશીષ આપનાં આપો,
રહેમી દ્રષ્ટીથી અમને ઉગારો—(૨)—માલીક.

સુખ સંપન્ન અને નીરમળ હૈયું,
હરી ગુણ ગાવાનું જોમ,
અચળ પ્રીત અને અમ્મર રોશણી, અરે બક્ષો ર
દયાથી બચાવો,—રહેમી દ્રષ્ટી.

નં. ૩૦.

O, Twinkle, twinkle, dear star of life and love,
Twinkle in my inner dark make pure like Turtle.
dove,
No Power do I wish to beat and crush with mighty
arm
No craving for riches in Thee I muse and see the
charm.

CHORUS

Hara Hara Always Remain
Attachedly Near Affectionately Tuning Hearts

I fear no foe feel embraced, He is nigh
I hear Him whisper directing this humble rhyme
Nearer to Thee I step with every breath of love
O twinkle twinkle guiding noble path above.

CHORUS

(૧૭)

નં. ૩૧ રાગ પીલુ તાલ દીપચંદી.

બેહોશ મએ બની હું હરનાથ અપનાં,
દરશવા દીદાર કે દે, જલ્દ તું અપનાં:—બેહોશ.
તમનનાં નહિ મુજકા, ઐશો આરામકી,
દીવાની બન ચુકી હું જલવેશે અપનાં:—બેહોશ.
ન જનતકી ખાએશ, ન હું રોકી અરમાં
ખબર હએ તુંએ, ખબરદાર હું અપનાં:—બેહોશ.
બે કરાર બન ચુકી હું, દાદ લે અએ સરકાર,
ડાલ જંજીર બેઠી હું, મંદીર મેં અપનાં:—બેહોશ.
તલબગાર દીદાર કે, તેરી હું હરનાથ,
રહેમ મુજકી રખ હરદમ, દીલમેં અપનાં:—બેહોશ.

નં. ૩૨ રાગ બીલાવલ તાલ ધુમાલી.

જગવાલી, નીધેલદાર, સૃષ્ટીના સરદાર,
હાથ જોડી ચણું પડી, કહું નમસ્કાર,
ફરતાં હરતાં ખાતાં પીતાં લેવું તારું નામ,
મુશકીલ આશાન થઇ સફળ, થાએ તમામ કામ,
તું છે માતા, તું છે પીતા, તું છે દાતા જગ જ્ઞાતા,
જગ કર્તા પાલન હાર.....

ચંદ્ર સુર્ય જગ તારી, પૃથ્વી સારી, ખુબી ભારી, છે આભારી
રે.....ઓ કીરતાર—(૨) તું છે.

સર્વ વ્યાપક, સર્વ જ્ઞાની, મોટા બળવાન બાપ,
નેકા ચોકખી બુધ્ધી સારી, ડહાપણ અમને આપ,
જેથી કાપીએ, દુન્યાઇ મંજલ, ભવ કરી સફળ,
સુખ જ્ઞાંતી, કીર્તી સાથે, દે માયા અચળ:—તું છે માતા.

(૧૮)

નં. ૩૩ રાગ ખીલાવલ તાલ ત્રીતાલ ગરબી.

મારા પ્રેમી હરનાથ, ભર્યો ભાવ અબજ્ય તેં આ કોમળ જીવમાં:—
નાનાં મોટાં સૌ કોઈ જાણે, ગુણો તારાં હૈયે માને,
હરી વસાવ્યો આ તનમાં રે:—મારા પ્રેમી.

પ્રેમનું મંદીર તું એક ભારી, પ્રેમનાં બન્યાં હમે પુનરી,
દ્વાર ખોલી ખેંચ તારે મંદર રે:—મારા પ્રેમી.

મોટો છતાં તું સાથે ખેસે, ભકતોનો વળી ભક્ત થશે,
વાસ સદા આ તનમાં રે:—મારા પ્રેમી.

નં. ૩૪ (ગરબી) રાગ ખીલુ તાલ કેરવો.

ભારત ભૂમીનાં ભાગ્ય રે,
પધાર્યાં બની કુસુમ હરનાથ, શ્રી રાધે કૃષ્ણનાં સ્વરૂપ રે:—
હિન્દ ઉજવે હરખાધને રે, ઉજવે હૈયે ચાહીને રે.
સમજે કેવો ભારે આ પરમાથ આવી ચઢી નવાજ્યો રે:—ભારત.
હિન્દ માતાનાં સુપુત્રો રે, ઉમંગથી સૌ ઉઠો રે,
ભરો ખોળો પ્રેમનો પ્રસાદ, જગૃત અંતે જીત્યો રે:—ભારત.
હળી મળી સૌ ગાધ્યો રે, પ્રેમનો રંગ રચાવ્યો રે,
પ્રેમનાં પુષ્પો વીણીને હાર, પ્રીતમ ભેગો ગાંઠ ગુંઠીએ રે:—ભારત.
રહીને રાખો આનંદમાં રે, સદા વાસો આ તનમાં રે,
જન્મો જન્મની ચણી છે પાળ, બાળકાંઓને ના ભૂલશો રે:—ભારત.
આ પ્રાચીન ભૂમી છે આપની રે, આ પ્રાચીન આપની છાવણી રે:
જીવી ખીલવો, કેળવો તન મન, માતા અબીવંદન આપે રે:—ભારત.

(૧૯)

નં. ૩૫ (ગરબી) ખમાજ ધુમાલી

ધણું જીવજો રે કુસુમ હરનાથ, જીવજો જગનાં ભલાં કાજ,
રાખો હમપર કૃપાળુ હાથ, રાખો ભાવીક દ્રષ્ટી ખાસ:—જીવજો.
આનંદ પમાડ્યો દરશણુ આપી, આવી કીધો હમપર પરમાર્થ:—જીવજો.
મુતી તારીને આધીન રહીશું, મને ગોખી તારા પાઠ:—જીવજો.
શીતળ હૈયું ચંદ્ર પ્રકાશીત, દે જો હૈયે સદા પ્રકાશ:—જીવજો.
ગુલશન ખીલાવો ફરી ફરીને, સ્વર્ગનો પામીએ પમરાત:—જીવજો

નં. ૩૬ રાગ જંગલો તાલ દાદરો.

વિદાય થાઓ છો આપ મારા, ગુણવંતા ને નેક,
દાઝ હૈયે રાખજો, રાખજો દીલથી હેત:—વિદાય.
નજરથી દૂર જશો, પણ નાં દીલથી કરશો દૂર,
હૈયામાં જગા આપીને, જશો મકાને છેક:—વિદાય.
આ તન મીઠી યાદમાં ખડું રહ્યું છે તૈયાર,
ભૂલશે નહિ પ્રેમી યાદથી, આપનો વિવેક:—વિદાય.
દરશણુ વળતી લેવાને દીલે છે તલપ,
પધારો, સુખરૂપ સાથ, હૈયે છે ઉમેદ.
દુવા ‘અસર’ હઝારો તમને હર કુસુમ.
સીધારો આપનાં આશ્રમે હમારો રાખી સ્નેહ:—વિદાય.

(૨૦)

નં. ૩૭ રાગ પહાડી ગઝલ તાલ ધ્રુમલી.

સિધારો જાઓ મુખારીક હો, તુમે જાના મુખારીક હો,
હમારે આપ હો પરવર, હમારે આપ રાહબર હો.
દીલે દયાવ દયાકા, તુમે જાના મુખારીક હો.
માત પીતા હમારે નેક, હર કુસુમ સખ જાણે.
દીવાને આશક શ્રી કૃષ્ણકા, તુમે જાના મુખારીક હો:—સિધારો.
સાથ ચલ લે તું અખ મુઝે, આપનાં ગુલામ બનાકે,
ખરીદદાર મેરા હો હરનાથ, હમે જાના મુખારીક હો:—સિધારો.

નં. ૩૮ રાગ ખમાજ તાલ દાદરો.

જલતા હયે મેરા જગર, આગ તું બુખવ સ્વામી.
કોન સુનેગા મેરી ફરીઆદ, જો તું નહિ યો મેરા સ્વામી:—જલતા.
રૂઠી હયે દુન્યા સારી, જો કદર બને સખ કોઇ,
ન સમજે ગીરદીશ મેરી, આગ તું બુખવ સ્વામી:—જલતા.
ડોલતા જો ધ્યાનસે, કમનસીબ હાલતમે મેરે,
જો કરારી નહિ સમજતા કોઇ, આગ તું બુખવ સ્વામી:—જલતા.
દીલકા ગવાહ દીલ હરનાથ, તું સમજે મુઝે કયા હયે,
ન કર જો ઉમીદ 'અસર', આગ તું બુખવ સ્વામી:—જલતા.

(૨૧)

નં. ૩૯ રાગ જાનેટી તાલ ધુમાલી.

ખબર પાછ આપ આનેકી, શુકી આદાકી દીલસે હરખાઇ, (૨)
તલખ છીપાઇ તશરીફ લાઇ, કદમ મુખારક શુકે ધલાહી (૨):—
ખબર પાછ.

નમુદા ખુરશીદ હુવા હયાં આજ, રોશણી કૃષ્ણ કુંજમેં છવાઇ,
આરાસ્તે હુવા, મકાં હયાં કા, નુરને આપકી મેહશીલ દીપાઇ:—
ખબર પાછ.

અએ સરાએ ફાનીકા ઓ હાકીમ, હમ ગારીલ મુસારીરકા ઓ વાલીદ,
“અસર” ખુશી નીઆહત તુને કીઇ, કદમ મુખારક શુકે ધલાહી:—
ખબર પાછ.

નં. ૪૦ રાગ ખમાચ તાલ કેરવો.

સખ નામમેં કામમેં હર કુસુમ, જખ સોચું દેખું હર કુસુમ,
મનમેં ચીતમેં હર કુસુમ, પ્રેમ લાવ લજનમેં હર કુસુમ.
અવલ આખીર હર કુસુમ, હર કુસુમ,
જાહીર બાતીન, હર કુસુમ, હક જહાં બસ, હર હર હર કુસુમ:...સખ.

(२२)

No. ४१.

In thought I *see* you blooming,
In thought I see your rays
Guiding in the darkness
Over the winding ways.

CHORUS.

You are near, why I fear, ?

Dear Hara keen and kind

Warm and strong the mystic skipper,

Take me to your Golden Shrine,

Lord you hear, pray you hear

rest me to your shrine devine.

In thought I feel your presence,

In thought I feel you warm,

'cause of love-born bosom,

For children to adore ?

CHORUS.

In thought I hear your sermons,

In thought I hear you preach,

(२३)

In usual notes of melody
For us to bless and bliss

CHORUS,

In thought I read your wishes
In thought I read your mind
To see and make us Happy
Genteel soft and kind.

CHORUS.

In thought I smell your fragrance,
In thought I smell your breath,
Spreading scented molecules,
To breath and be impressed.

CHORUS.

Thus in thought I see and cherish,
Though far but ever near.
Can read, smell, hear and feel
Lord's Gifted Gift so dear.

CHORUS

(૨૪)

No. ૪૨.

Speak or don't think or don't
I shall always see in Thee,
My best, my ever-best, spirit and soul,
dear my liege, you in me,
You in me, do I breathe free,
no more love-lost or alone,
Shall drag and cherish, with each remove,
You my Hara, in my own.
Live and do your mission high, safe and
sound, May Lord you keep
To bless and free the struggling soul for
faults and follies, who mourn and weep.

નં. ૪૩ રાગ કાફી જીલ્લો ગજલ તાલ દાદરો.
આયા હું દૂરસે દોડકે, શીદા હું તેરે નામપે,
મુદતસે તલબ રહાયા દીલ, શીદા હું તેરે નામપે:—આયા.
ખુદાકા તુર પાયા, તુરોંકા તુર દીખાયા,
ઝલકસે પાક હુવા દીલ, શીદા હું તેરે નામપે:—આયા.
કયા જ્ઞાન કુદરતમેં તેરી, અજબ લીલા હએ,
ઝુકાવું સર તુંજ પાંડિપે, શીદા હું તેરે નામપે:—આયા.
હઝરતે આલા નામવર, દીન દયાળ હરનાથ,
કુરબાન એ જન તુંજપે, શીદા હું તેરે નામપે:—આયા.
કરીમ રહીમ તું મેરા, 'અસર' બનું ગુલામ,
પાવું મુરાદ દીલકા, શીદા હું તેરે નામપે:—આયા.

(૨૫)

નં. ૪૪ રાગ સીંધ લૈરવી તાલ ત્રીતાલ.

સુખ માનું હું હરી જેમ રાખે રે,
હરી જો સાથે તો લવની ભીડ ભાંગે રે:—સુખ.

મન પોકારે હર-હર-હર રે,
જીવ પોકારે-નાથ-નાથ-નાથ.
આવી તું ભેટ મને મનોહર મુરતી,
દીલ ચીરી સમાવું હરખ સાથે રે:—સુખ.

આહો બનું, હું દાસી પ્યાસી.
પીવાને પ્રેમ રસ પ્યાલો રે.
પાગલ તારાં હું પ્રેમી પ્રકાશમાં
ગમ નહિ 'અસર' જો લલે કાળ આવે રે:—સુખ.

નં. ૪૫ રાગ મીશ્ર કાફી તાલ દાદરો.

મુખારક દિવસ આજનો, મુખારક ખેસ્તું સાલ.
સુખ આનંદ સંપન્ન પામે, હૈયે રહો ખુશાલ:—મુખારક.
પ્રેમરૂપી મેહ ભગવાનનો વરસે લેહેરે આ સ્થળ,
ખીલે પુષ્પો ભાવ પ્રીતનાં 'હર' નામથી અચળ:—મુખારક.
જીગ જીગ જીવો કુટુંબ સાથે સુખની અંદર,
સદા ગુંથાયલાં ભકતો સાથે ભકતીમાં સજ્જડ:—મુખારક.
સુખ કીર્તીમાં સાલ સાલો થાય નિત્ય પસાર,
આમીન કરે આ દુવા તે મહાશાની કીરતાર:—મુખારક.

(૨૬)

નં. ૪૬.

You simple charming dear soul, may glory crown
you ever,

Happy may your Birthday be

Happy may your Birthday be

Happy may your Birthday be,

Days golden on and ever:—You.

May Gladdened heart and radiant mirth,

attend with Nature's bounty.

Merry may your future be,

Merry may your future be,

Merry may your future be,

All happiness and plenty.

May He protect with grace and care, and joy

Devine your pleasures

Heaven's Light your guide may be,

Heaven's Light your guide may be,

Heaven's Light your guide may be,

Love Hara's be your treasure.

નં. ૪૭ રાગ ભૈરવી તાલ કેરવો.

થોડો વેંહયો યશ આ, મંડળે હરનાથ પ્રેમી,
નુતન સાલે શુભ ફાલે દીપે દીપવાળી, (૨)—થોડો.

તન મન ધને નવી નોધ વહી, જમે પાસે બેસી હસે લક્ષ્મી,

સુખી ધર, હૈઆં ભર, દ્રવ્ય તર, જીંદગી ભર,

હૈયે લાધી તારી યારી, સૌનો છે તું પ્રેમી વાલી.—હર-હર-હર.

(૨૭)

નં. ૪૮ રાગ પીલુ ગજલ તાલ ગજલ કેરવો.

મેસ્તું સાલ મુખારક પુલે ફળે, ખુશાલ આપ્પાદ ધરથી રહો આપનાં (૨)
સુખ સંપજથી ઉત્તમ કામી બનો, લાવ લક્ષિતથી કામે કરો નામનાં (૨)
મેસ્તું—

તૌખમે રસ્તમ સોરાખનાં પુત્રો કયાની, શામ ફરીદુન જમશેદની
ઉત્તમ ઔલાદ
રહેજો શુરવીર, દાતાર, ધર્મી ને નેક, જેવા થાય છે અમ્મર ન્યાગાન
આપણા—મેસ્તું.
સુવિચાર વાણી ને વર્તણુના પાઠો ગોખી, દીલે દાતમી ને દીલાવર
રાખજો જીગર
પામો જશવંત જીંદગીની ખુદાઈ બક્ષેશ, આમીન 'અસર' ની દુવા
આ થાય સાલમાં—મેસ્તું.

નં. ૪૯ રાગ ધંત્રેજી.

નવું સાલ આફતાખી, જગ દીપાવે, જગ દીપાવે, જગ દીપાવે રે,
નવો રોજ આજનો નવરંગ જમાવે, નવરંગ રચાવે, નવરંગ મચાવે
(૨)—નવું સાલ.

અળકે છે કુદરત હળીમળી પ્રેમથી, હર્ષથી, ભાવથી, ઉમંગથી,
સૃષ્ટિનો શીલુગાર પુલપાનનો બહાર, સંગથી 'અસર' થી,
દીલશાદ બનાવે (૨)—નવું

ખાસો આમ દીન મુખારક, મુખારક, મુખારક,
અસ્તે કુસ્તીઆન મુખારક, આનંદ સુખમાં રખ રમાડે (૨)—મેસ્તું.

(૨૮)

નં. ૫૦ રાગ ઇંદ્રિય.

ગાંઠ તેં જે બાંધ્યો, શીખવી પ્રેમ હમને, રાખીશું અંતરે ભેડી,
પ્રેમ તેં જે આપ્યો, મધરસથી ભરી, ભાવથી દોરીએ ભેડી,
હસી હસાવી હરખ મનાવી હૈયે લીધી જતન,
નિર્મળ પ્રેમનાં રાજપતિ આશાવાદી કીરણ.

કોરસ.

આનંદ ભલેને તેં માન્યો નહિ હમે પાકાં તૈયાર,
અસ્ત થયો આનંદ હમારો, આ શું કીધું હરનાથ.

તું રહે પાસે ભલેને હરદમ, પીવાડવા તારો પ્રેમ
માને કેમ આ ખાકી હૈયું ખાકી મારાં નેણુ
નહિ ધીર માને આ મન ચીત જ્યાં તક તું ભાન બોલે,
સાક્ષાત દીપે દીપ્યો જેવો, સુંદર વેણુ બોલે:—

કોરસ.

(૨૯)

નં. ૫૧ રાગ ધૃષ્ટિ.

હરી લે તું 'હર' ને પ્રીતથી ખેચી પ્રેમની ધૂણ,
ગરથ ગાંઠે છે જોષ ના કુલી કરતો ભુલ,
તેનીજ સત્તા, તેનીજ મતા ક્ષણ એકમાં સંવળું ધૂળ
જય-જય-હર.....હરનામમાં માફે ધામ.

કોરસ.

જગત છે ચળક, ફલક, હલક, મલકનો રંગ,
દ્રવ્ય માયા આડે પાડી કરે આક્રમણ.
આંજ અંજન કરે સજ્જન, અધર્મી ખેવચન,
જય-હર-હર.....હર નામમાં માફે ધામ.

ખરો તે જન ને હિંચ વરણ નમી સમી ફરે,
સેવા સત્યમાં શીશ્વ નામે, તે કુલવાન ઠરે,
પ્રેમે દાઝે દુઃખ્યાં કાળે બે મૂળ રતન બને
જય-હર-હર હરનામમાં માફે ધામ.

કોરસ.

(૩૦)

નં. ૫૨ રાગ ખમાજ તાલ ધ્રુમાલી.

શબ્દર.

ખુલ ગયે બાદલ સીંહા, પલટી હવા ગુમરાહીકી,
ભયો પ્રકાશ પ્રેમકો...ખોલે જય હરનાથ શ્રીકી.
પ્રેમ બસે તેરો ઇસ તનમે, દે ચુકે ચહે દીલ તુંઝે,
દે ચુકે ચેહ દીલ તુંઝે...હાં-હાં-દે ચુકે ચેહ દીલ તુંઝે—પ્રેમ
નુર દેખું ઇસ બાતીન હરદમ, ખુદાકે નુરકે બદલે,
દીવાનાં મએ નુરમેં તેરા, પરવાનાં સમજ મુઝે—પ્રેમ
મીલ ગઇ મુઝે શીરકી છાયા, આરામસે પલા રહુંગા,
મીસલે ખોસ્તાનકા ખુલખુલ, શીરી શરોદ, સુનાઉં તુંઝે—પ્રેમ
ખલકત સારી પ્રેમસે હીલમીલ, પ્રેમકી રંગત છાઈએ
પ્રેમકા માલીક તું હય ભારી, પ્રેમમેં પ્રેમસે રખ મુઝે—પ્રેમ

નં. ૫૩ ખીલુ ભેરવી તાલ ધ્રુમાલી.

આવી વસ પ્રભુ તું મારે હૈયે રે,
મારે હૈયે, પ્રભુ મારે હૈયે રે:—આવી.
સેવા કરૂં પ્રીતમ આયો, હૈયું જય હરખાઇ,
ભોજન પીરસું હાથે મારા, સ્તુતી ગુણો ગાઇ:—આવી.
મોતી ચોકે બેઠક આપી, કંકુ ચાંદલો લાલ.
ભાત ભાતનાં ભાત મેલું, સોના કેરી થાળ:—આવી.
જાત જાતનાં વાણું મેળું આનંદ પામેજી,
પીયું જમે હરખ સમે, હૈયે આવે ધીર.—આવી.
ગોલાખ પાંચરી હિંદોલ કરૂં લેટવા મનથી શાંત,
હળવે બુલવું મોજ પમાડું હરખાય પ્રેમી કાંત:—આવી.

(૩૧)

દક્ષણામાં દહિં હૈયું મારું, કરું તન અરપણ,
આવે તેટલીજ ખોટી બાકી, જો તું થાય પ્રસન્ન:—આવી,
આ જંગલમાં તું મંગલ કરે, હું મંગલ ગીતો ગાઉ
‘અસર’ સદા હૈયે ધરી, તુંજમાં એક હું થાવું:—આવી.

નં. ૫૪ રાગ જલ્દોસ તાલ ધ્રુમલી.

કોણ નગરીઆં હરનાથ બસે,
હરનાથ બસે, મોરો કોણ નગરીઆં હરનાથ બસે:—
ખીંટાબન ધૂંડે, બંગાલાખી ધૂંડે, ધૂંડે સારી સબ પૂરી નગરીઆં
હરનાથ બસે:—મોરો કોણ.

કોઇ કહે બસે, પ્રેમ નગરીઆં,
મીલાવે કોઇ ઉસસે મેરી નજરીઆં, હરનાથ બસે:—કોણ.
મુદત ગઇ ગુજરી, નાહ કુચ્છખી ખબરીઆં,
દીખાવે મુઝે કોઇ ઉસકી સુરતીઆં—હરનાથ બસે:—કોણ.
બજ રહી અબતક કાનમેં અંસરીયાં
બસ કીયો, મોરા મન સરોદે મોહતીયાં:—હરનાથ.
પ્રેમી પ્રીતમે પે મઝે બલબલ જાઉં
મીલાવે કોઇ તો પહેણાવું ગજરીઆં—હરનાથ બસે:—કોણ.

(૩૨)

નં. ૫૫ રાગ ખીલુ તાલ કેરબો.

તુને નહિ પીછાણ્યો, હરનાથ મારા—તુને
સંગમાં બેસી, પ્રેમમાં રમી અંતે રહ્યો અણુજાણ્યો—તુને
ચરણે પડી, હર હર કીધાં, આખેર નહિ ઉકલાવ્યો—તુંને
હરખ કીધા, પણ દુઝી નજર, દીલે નહિ સમાવ્યો—તુંને
પ્રીતે તેં ખેંચ્યાં, પ્રેમે વીણવ્યાં, ભાને ભૂલી ભલાવ્યો.
જગની માયા, આંખે રહી છાયા, ખરો સમો ગુમાવ્યો,
દયા દેશે પ્રીતે જોશે, હૈયે હવે જગાડ્યો—તુંને

નં. ૫૬ રાગ ખીલુ ભેરવી ગજલ તાલ ધુમાલી.

તારી મારી બાઝી પીછાણુ, સમજુ કેવું તારું શાન,
અરે ગવાર સમજે શું? તારું માપ કે પ્રમાણ...રે.....હરનાથ
વિશ્વ વૃદ્ધિ તણાં કાર્યો, લીધો તેં માનવ અવતાર,
સુખો બેઠે દુન્યાનાં સકળ, જગત કીધાં હૈયાં અજાણુ...રે...હરનાથ
આવ્યાં આશરે જેઓ તારાં આલા બાલા કે રંક કે રાય,
અપાર શક્તિનો ભંડાર એક, અપાર જ્ઞાની ગુણી ગુણવાન...રે...હરનાથ
શીતળ છાયા માત તાત તણી, દુઃખ કષ્ટમાં આવે બહારે,
બળવાન રક્ષક, જ્યાં થાવું ડગમગ, કૃપાભરી કીધો સાવધાન...રે...હરનાથ
બનાવું શાહી તનનાં લોહીની, ચામ ધુંટી ધકુ કાગળ,
ગુણો તારા એવા અપાર, ન સમજું કેમ વીરતાઈ બ્યાન...રે...હરનાથ
વેગે આવી વેગે ગયો, છવાઈ રહેશે ‘અસર’ સદા,
પ્રેમી હૈયાં ભૂલશે કદી નહિ પ્રેમ કે તારો હેશાન...રે...હરનાથ.

(૩૩)

નં. ૫૭ રાગ કટ્યાણ તાલ ધ્રુમાલી.

અરે ઓ માનવી સમજ રાખી, ન કર ગર્રી તું,
ગર્રીજ ખ્વાર કરશે, સમજ રે ધનશાન તું—અરે.
ભલા ભલા શહેનશાહો, પાદશાહ, નહિ રહ્યા ગર્રીથી,
થશે ત્યારે હાલ કેવા, તારા રે ધનશાન તું—અરે.
માટીનાં પુતલાં ઉભોજ ખડો તું, માટીના અંગલા ઉપર,
જમીન દોસ્ત થાશે પળવારમાં ચેતી ચાલ ધનશાન તું—અરે.
આજે ચડતી કાલે પડતી, ફરતી એવી છે છાંયડી,
ગર્વ કામના નવ સરીઆ, ‘અસર’ ધર ધનશાન તું—અરે.

નં. ૫૮ પીલુ ભૈરવી તાલ ધ્રુમાલી.

સંપતું સુખ કાંઈ પૈસે ન મળે, ધનનો ઢગ ભલે પાસે,
સંપથી સંતોષ, સંપથી શાંતી, જ્યાં ઉંચ મનોવૃત્ત તે ચાખે.
જમે દાળ રોટલો હસીખુશી, સંપે જંપી રોજ,
મેહલ કરતાં બુંપડીમાં સંપથી છે સંતોષ,
મશ્વર ત્યાં તો નિત્ય હાજર, નચીત ચીત હરરોજ—જમે.
છે સંપ એક સ્થંભ નક્કર જે રિપુ ચઢે રણ
સંપે સુખી રંક ને કુસંપથી રાય બતાગ,
સંપે સુખી ધરખાર, કુસંપે ભાંડ વચન—છે સંપ એક.
૪

(૩૪)

નં. ૫૯ રાગ કાલીંગડો તાલ ધ્રુમાલી.

કેમ જીતું જીગર, મારું મન ગયુંય વીખરાધ
હવે નાથ કાંઈ દયા કરી, રોશણી તું આપ
કેમ રાખું તને રાજી, કેમ નાખું હું નવાજી
કેમ રીઝવી પામું દયા ઓ વદાલા આપ—કેમ.

કોણુ સમજે અવાજ, જો તું નહિ સરતાજ
લેશે કોણુ મારી દાદ, મારું મન વાંચી
જોઈ ઠાકી જગ સારી, માયા માત્ર ‘અસર’ ખાલી
સાલ્ય થઈ કર આભારી ઓ દરનાથ—કેમ.

નં. ૬૦ પીલુ કાફી ગઝલ. તાલ દાદરો.

દરપણુમે મુખડા અપના દેખકે—તું તેરી સંભાળ,
ભીતર તેરા પહેલા પદ લે—તું તેરી સંભાળ—દરપણુ.
જીસ કારણે પએદા કીઆ, ઓ તો નહિ કરે જીકર,
ગએરકી જીકર તું કયું કરે—તું તેરી સંભાળ—દરપણુ.
અપની આવે સ્વર્ગ જાવે, આવે નહિ કોઈ સાથ,
નીંદાસે તું પેટ ભરે કયું—તું તેરી સંભાળ—દરપણુ.
અસ્લ હો નસ્લ હો, જૈસા રંગમે ખુન,
તૌખમકી સખ તાસીર હએ—તું તેરી સંભાળ—દરપણુ.
ભલે જીરેકુ કયા દેખે, તું અપની બચા ચલ,
ઉત્તમકી ઉત્તમ હય ‘અસર’—તું તેરી સંભાળ—દરપણુ.

(૩૫)

નં. ૬૧ રાગ ખમાજ તાલ ધ્રુમાલી.

જોષ ઠાકી ઓ પીતા, આ જુડી જગના રંગ ઢંગ
ખચાવ કરી દયા, આ જગ નહિ ફરેખી ફંદઃ—જોષ
હેયે નહિ ખુદાનો ડર, લોભ સ્વાર્થ ને ઠગ્યાજી,
મજ્જર મતલખી સંસાર, આ જગ નહિ દુરગંધનો ખંડઃ—જોષ.
ગરીબ ગમથી ગુંગળાય, દોલત દમથી ડોળે,
સાચ્યો પડી સખડે, આ જગ નહિ જુઠાધનો જંગઃ—જોષ,
જરને વશ થઈ બને મસ્ત અહંકારથી ફરે ઉફનાધ
આઝીઝ આખર ‘અસર’ આ જગ નહિ કળજુગનો રંગઃ—જોષ.

નં. ૬૨ રાગ ખીલાવલ તાલ ધ્રુમાલી.

ભાવીક તારાં સેવકો હૈયે હરખાયે
તારે જાયે રહેવામાં ખુશી મનાવે.
હરનાથ તું જીવણ હમારો, દેહનો તેજસ્વી દીપક.
પ્રેમી નાથ અમ્મર તપો, હૈયું ઉદગારેઃ—ભાવીક.
કાયમ રહો શીરે હમારા, છો જેવા છત્રપતી,
યુગલ સ્વરૂપ જુગ જુગ જીવો, ભકતો ઉચ્ચારે—ભાવીક.
પ્રાર્થના હમારી પ્રભુ સ્વીકારો સ્વીકારો શ્રી ભગવાન,
જય-જય-નિત્ય હર કુસુમનો, જય-જય આશકારેઃ—ભાવીક.

(૩૬)

નં. ૬૩ રાગ ખમાજ તાલ ધ્રુમાલી.

લીધી મેં ભીખની ઝોળી,
ચૈન નહિ સમાવશે જ્યાં ટક હયાને ખોળી:—લીધી.
પરવાનાં પડે રોશણી પર પછડાઇ,
માખી ભલે પુલમાં સુગંધથી લપટાઇ,
ચીત ભમે રમે, અન્તરથી ગુણો ગાઇ,
મને ઘેલછા લાગી પુરી રે:—ચૈન.

હર-હર કરતી ગોકુલમાં હું ભમતી
નાથ-નાથ બોલતી અન્તરમાં હું રમતી.
નીત સંગ શોધતી હરઆન ચીત ભ્રમ ફરતી
મારી આશ કર પુરી રે—ચૈન.

નં. ૬૪ રાગ ખીલુ ભૈરવી તાલ ગજલ.

જગતપે આસમાં કા છતર, કરોડો જી બસેં બીતર,
જીઓકા છતર હર કુસુમ-માખાપ હો તો અયસેહો:—જગત.
આફતાબ માહતાબ હમારા, શ્રી રાધેકૃષ્ણ દયાળા,
કુલ બશરકો રહેમી જાયો—માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.
શ્રીરેસ્તા કહું યા રાહબર, ઇનશાંકા ખૈયરખા નામવર,
દીલે દર્યાવ છલા છલ, —માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.
આલીકકી ઉત્તમ પૈદાશ, કુદરતકી બે મુળ મીરાશ,
દાદગર ઇસ કાની દુન્યાકા, —માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.
ખીલાવે પ્રેમકા ખ્યાલા, ખીલાવે પ્રીતીકા ભોજન,
હસાવે પ્રેમકી ખાતોસે—માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.

(૩૭)

ખનાવે પ્રેમકી સડક, સફર પુરી કરને ઝડપ,
ચખાને લેહઝત ધરમકી,—માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.
આમીલ કામીલ સખ ભેદોંકા, કરામતે કુદરત રહેમતકા.
માલીક મીઠી મોહખતકા, માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.
આશરા દો જહાં કાં, હરકુસુમ, શીદા હમ નામપે હરકુસુમ.
કયામત તક 'અસર' હરકુસુમ, માખાપ હો તો અયસે હો:—જગત.

નં. ૬૫ રાગ ખમાજ પીલુ કવાલી તાલ ધુમાલી.

મઝા ઉડાવો, કરો ધૂમધામી, ચંદરોજકી હએ શાદમાની:—
જવાની અએશમેં ખોહ રહે કયું, રોવોગે પીરી લીએ જવાની—મઝા.
શરાએ મસ્તીમેં જો મસ્ત હો, જંગે હવ્વસકા હોકે સવાર,
નીશાકી બહારમે—સપડાતા જલમેં,

પછતાનાં આખરે ઉત્ર સારી—મઝા.

દૌરે દોલત જીનહાર ન રહેગી, રહેગાં નામે નેકુ એ જહાંમે
'અસર' જો ખાસ,—આખીર સાથમેં

સખી સરાસર હોગા ફાની:—મઝા.

(૩૮)

નં. ૬૬ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

દીદાર હૈયે તારો રમેરે, ક્યારે આવો મારે ઘેર
ક્યારે આવો મારે ઘેર, હરનાથ ક્યારે આવો મારે ઘેર:—દિદાર
હર તારાં નુરને નમવાને આતુર,
તલબ રહ્યો છે જાન મારો, જ્યારથી થયોછ દૂર:—ક્યારે આવો.
કદમ મુખ્યારક આવે ક્યારે, આંગણે મારા,
જાંજલથી મુક્ત જાણું દીદાર જોઈ તારાં—ક્યારે આવો.
જોઈદર દુન્યા જોઈ થઈછ હું આઝીઝ,
હરખથી હર ભેટ મને હું ખાકસાર નાચીઝ:—ક્યારે.
તું ગયો ને ભાન ગયું, ગયું ચીત ને હોંશ,
હર તારાં નુરથી આપ નેણને જોશ:—ક્યારે.
અમરગીથી સાથ રહું, રહેવા તારે બાર,
દાતા રક્ષક, તુંજ મારો મુરદ પુરી પાડ:—ક્યારે.

નં. ૬૭ રાગ ખમાજ ગજલ તાલ દાદરો.

ગીરદીશ કી ચક્કી, ખીન અવાજસે પીસે,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથ.
રંજે મુસીબતકી જાલમેં ફસેં હયે,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથ:—ગીરદીશ.
મકકાર મતલબકા સંસાર સબ દેખા,
ન કોઈ શરીક વખતે ગમીએ.
સુખમેં બેઠે હુવે દુઃખકો કયા સમજે,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથ:—ગીરદીશ.

(૩૯)

મોંહ ચોપડી રહેમ કોઇ બતાવે,
કોઇ ભજે ઐઠકે મયલ ધોવે,
માલદાર મસ્ત હૈ ઝરફી મસ્તીમેં,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથ:—ગીરદીશ.
ફૂવા હી ફૂવા કી રખ્ખું મચ્છે આરઝા,
ગમખ્વાર તું મેરે, ચેહ મેરી શધ્ધા.
કદમો પે તેરે પડકે પુકારં,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથ:—રંજો.

નં. ૬૮ રાગ ભૈરવી તાલ દાદરો.

અરે આ સંસારમાં—તું જન ઉપયોગી થા,
હેયે હીત પ્રેમથી ધરી,—તું જન ઉપયોગી થા:—અરે.
મારં મારં કરતો ફરે, તારં કોણ છે ?
કોણ જાણે કાલ કેવી,.....તું જન ઉપયોગી થા:—અરે.
ગરીબ લાચારનો તું દાતાર, દાતાર તારો ખુદા,
આપશે તેવું પામશે વળતી, તું જન ઉપયોગી થા:—અરે.
ખાલી હાથે જવું પડશે, કર લે ભલી ભલાઈ,
દયા દેવીનો થઇ પુંજરી...તું જન ઉપયોગી થા:—અરે.

(૪૦)

નં. ૬૯ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

કાણુ જાણુ કાલ કેવી.....રે
નહિ ભાન નહિ જ્ઞાન,
રખે કાલે આવી કાલ શીક દે બેડી:—કાણુ.
રહું નથી રહેશે હયાં સદા અમ્મર,
રહેશે રેહણી કેહણી રે:—કાણુ.
દયા ધરમ દાન, જ્યાં ટક ધાંટીમેં છે પ્રાણુ,
હાથે કીધું સ્વર્ગે સાથ, એજ ખરો પરમાર્થ:—કાણુ.

નં. ૭૦ રાગ યમન કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

પ્રેમની ભાષા બદળત શું સમજે,
બલીહારી પ્રેમની પ્રેમીજ સમજે:—પ્રેમ.
પ્રેમનો પ્રેમી, દીલે છે રહેમી,
એ ખુદાઇ બક્ષેશ ને ગવાર શું સમજે:—પ્રેમ.
પ્રેમે પરમાત્મા, પ્રેમે મહાત્મા,
પ્રેમીનેજ પોતાનું સ્વરૂપ સમજે.....પ્રેમની.
દીલનાં દુઃખીઆં, પ્રેમે છે સુખીયાં,
પ્રેમી નજરમાં આરામ સમજે ?—પ્રેમની.
પ્રેમનો પ્રીતમ દીલે છે ઉત્તમ,
પ્રેમી મંદીરમાં ખુદાજ સમજે ?—પ્રેમી.

(૪૧)

નં. ૭૧ રાગ જાંજોટી કાશી તાલ કેરવો.

હરી વસે દીલમાં ગાશીલ રહી, જોલો મેં સારો ભવ,
માયાનાં મીઠાશમાં રહી, જોલો મેં સારો ભવ:—હરી.
સૌ રહેશે આધાં, આવે નહિ કોઇ, મરવું એકલું જાણુ,
સંસારી નીંદમાં પડી, જોલો મેં સારો ભવ:—હરી.
નહિ આવે કામ દયાં, કોઇ બીજું આખીર હરી નામ.
દૌલત કે ધરબાર, હોય પુત્ર કે પરીવાર,
હરી, હરી, ભાવથી ભજી, સફળ કીધો ભવ:—હરી.

નં. ૭૨ રાગ બીલાવલ તાલ ધુમાલી.

અરે મેરા કુચ્છખી ગમ ખા રે,
દમ ખીંચું ઉમીદસે, તરછોડ નાં મુઝે તું.
બાપ મેરે હસાકે જા રે:—અરે મેરા.

શર્મર.

મરનેકી પરવાહ નહિ, ઇસ હાલત સે ખેઝાર,
ખીન આંખ મરનાં ભક્ષા, કુચ્છ રહેમ કર સરકાર.
આસું ગમકા ગીરાતી હએ, નયનો મુઝ અલાગ.
સુખસે રોનાના ભલા, તેરે હાથ હરનાથ:—દમ ખીચું.

(૪૨)

નં. ૭૩. રાગ માંડ તાલ દુમાલી.

અરે ખુશાલ રહો, જનો મન હમરે, દયાવંત હરનાથ:—

ઉમ્મર દરાઝી, તરો તાઝગી આઝાદો આઝાદ:—ખુશાલ.

ભગવાન શ્રી અરજ સુનો, કરો હમપે આભાર.

હરનાથ હમ મીસકીનોકા, દીલાવર દાતાર.

શીતળ છાયા, છત્ર શીરે, બક્ષો ગરીબ નવાઝ:—ખુશાલ.

શુક ગુઝારી, ખુશી ખુરમી કીયા રોશણુ ચૈરાગ.

માત પીતાકો હૈયાત રખો, હમ બચ્ચોં કે ભાગ,

આમીન આમીન મજલીસ પુકારે, આમીન કરો જગનાથ:—ખુશાલ.

નં. ૭૪ રાગ ધંત્રેશુ.

જરપે નહિ કરના ગુમાન,

જેરપે નહિ હોના મસ્તાન,

જોખન ચાર દીનકી તું માન,

સુખસે ફુલનાં નહિ ઇન્શાન.

રખકી રહેમ તું માન લે, કરામત ઉસકી જાણુ લે,

નહિ તેરા હયે યા મેરા, સખ ખેલ ઉસીકા...શુ.

આયા જગમે ખાલી હાથ

નેકી આયગી આખર સાથ,

આજ હય તખ્ત ઔર કાલ હએ ખાક

કર લે બલાઈ દીલસે પાક.

દુન્યા હયે મકકારી, મતલબકી સખ હયે યારી,

નહિ હએ ઓ ફુલવાડી, દો ધારી તલવાર...શુ.

(૪૩)

અદગોષ્ઠસે હરદમ રહે બાઝ
જીભ હએ હરી ગુણ કે ખાસ
કબ હએ કયસી ખુદા બાત,
કલકા જીના ઉસકે હાથ.

કર લે સુમરણુ પ્યારે, આજ ચંદણી કલ અંધારે
ન-હો ગારીલ એ રંગમે, ખુબ સમજ લેના...જી.

મીઠા બોલે પેટમેં ડંખ
આદમ નહિ શએતાનકા સંગ
ખોદે કબર મુંહસે વાર
ઉસપે હએ ખુદાકી માર

આજ જો હએ તું આલા, સાફ દીલકા ડાલ દોશાલા,
કલ નહિ તો મોહ કાલા 'અસર' સોચ લેના...જી.

નં. ૭૫ રાગ લાવણી તાલ દાદરો.

જ્યાં નજર દેખું બસ હર-હર હરનાથ.
શ્વાસે હરનાથ, પાસે હરનાથ,
ઉપર નીચે બીતરે હર હરનાથ:—જ્યાં
જળમેં થળમેં એજ મોહક મુરત,
રોશણી રજકણુમાં બસ હર-હર હરનાથ:—જ્યાં
કાયલનો પોકાર હર-હર કરે વાણી,
હર પળ હર સ્થળે બસ હર-હર હરનાથ—જ્યાં
ડર નહિ દુન્યાનાં દોરનો એક પલખી,
જ્યાં મનચીત હૃદયમાં બસ હર-હર હરનાથ:—જ્યાં
અંત ધડી દીદાર, દેવતાષ્ટ દેજે તારા,
ચંદું સ્વર્ગે સાથે બસ હર-હર હરનાથ:—જ્યાં.

(૪૪)

નં. ૭૬ રાગ ખમાજ પીલુ તાલ દાદરો.

નામ રમે હર કુસુમ.

મનમેં રમે, ચીતમેં રમે, દીલમેં રમે...હર કુસુમ:—નામ.

રૂપેરી ચંદ્રનાં કીરણ અંધકારમાં ફેલાય,

પ્રકાશ હર કુસુમનો અંતરે છવાય:—હર કુસુમ:—નામ.

પ્રેમ ધરે બાળ બાળા, યાદ કરી હરખાય,

આનંદ આનંદ હર સ્થળે. ઝળકાટમાં જણાય:—હર કુસુમ:—નામ.

પ્રેમ પ્રવાહની નીત્ય છાંવ, રસીક ગુણી ગોપાલ,

રહો રખખો પ્રેમે જોડી, ‘અસર’ ચંદ્રોકાલ:—હર કુસુમ:—નામ.

નં. ૭૭ રાગ પીલુ મીશ્ર તાલ દીપચંદી.

અબ ગયો પ્રેમ છોડકે હમારા હમે,

બનાયા ફેર હમકો બેચારા હમે:—અબ.

કીયા દીલ જના, અબ કોણુ જમાના,

દેખેંગે પ્રેમકી સુરત હમે:—બનાયા.

બૌત નહિ તરસાનાં, કોઈ રોજ ખુલાનાં,

જીનતકી રોશણી દીખાના હમે:—બનાયા.

ખુબ મએ પએછાના, નહિ અબ બેગાનાં.

તુમે દીલકા સરોદ બજનાં હમે:—બનાયા.

સુંજ હાથ નીલાનાં, હમકો બચાનાં,

મારનાં, તારનાં, હસાનાં હમે:—બનાયા.

(૪૫)

નં. ૭૮ રાગ પીલુ તાલ લાવણી.

નમન પ્રેમસે દુવા દીલસે લેનાં હરનાથ,
માતા કુસુમ કોખી આભારસે દેના યાદઃ—નમન.
ફેર દરશણુ દેનાં, દોનો સાથમેં આના
સમજો હમકોખી, આપકા ભાવીક લક્ત પુરાણાં:—નમન.
રહો સુખરૂપસે અમ્મર અમરત ધારા
રખો મહેરકી નજર માલીક આપ હમારા:—નમન.
દુવા દીલકી દીલસે રખના અપની સાથ
છત્ર બની જીવો જુગ-જુગ કુસુમ હરનાથ:—નમન.

નં. ૭૯ રાગ જંજોટી તાલ ધ્રુમાલી.

જ્યાં ધીર ધર ઓ કયસે સમજાવું રે,
પીયુ પરદેશ તો કયસે મચ્છે બોલાવું રે:—જ્યાં.
પ્રીતમ આવો, મદ રસ પાવો રે
મન સુરત બીન કયસે મલાવું રે:—જ્યાં.
બેગી આવો પીયાં, બૈાત નાત-સાવો રે
ધીર નહિ દીલકો, કય મચ્છ પાંઉ રે:—જ્યાં.
બીન આપ સુરત, વૈરાગ્ય મન ભાવે રે
આવેગો કય દીન, મંત્ર મનકા સુનાડિં રે:—જ્યાં.
મનકા મનનં કર, નામકા સનરણુ કર,
જગાકે પીયુકો બીતર સુનાડિં રે:—જ્યાં.
પ્રેમકા સાગર, પ્રેમકા અનંત ,
પ્રેમકી દોરીસે જગ પાવિય નાવું રે:—જ્યાં.

(૪૬)

નં. ૮૦ રાગ જાંજેટી તાલ દાદરો.

ખયર કરો સરતાજ યો દયા રહેમકા,
ભારી દરબાર હયે આપકી, માલીક મોહતાજકા:—ખૈયર.
મુશકીલ હયે વખત યે, દૌરંગ જમાના,
સૌદા હરબા, ઉલટતકા, મતલબકા ખખનાં
ખેઢંગ રંગસે બને શરીફ દીવાનાં,
ખાવે.....પાવે.....જમાવે.....
ખે ઢંગસે, ગએર સંગસે, ફરીબ ફંદસે
ખેલ દીન ચારકા.....ખૈર કરો.
ચમનકે તેરે ગુલોંકા કર મુજપે નીસાર,
રંગ રાગ, સોનેકી બારાદરીકા દેખા,
સમજને ‘અસર’ રીયાસત કર હોંશસે હુશીઆર,
ચીતસે,.....પ્રીતસે,.....દીલસે.....
નેક ધ્યાનમેં, પ્રેમ ભાવમેં, હરનામમેં,
મુશતકીમ ખરા.....ખૈર કરો.

નં. ૮૧ રાગ માંડ તાલ ધુમાલી.

ધંતેજર મયે પીને તેરે પ્રેમ
ઔસરી મનમેં બજ રહી રે:—ધંતેજર.
હર લીયો મન મોરારે,
દુંડું મયે કૌણ નગરીયાં
આલા દુન્યામેં નહિ કાઈ
સુધયાં નેઝારકી ચુંબ રહી રે:—ધંતેજર.

(૪૭)

તડપું તડપે માંહી જળમેં રે

માંહીયાર તું મોરા રે

સુંદર શ્યામ માહ ચંદર

તસવીર મનમેં છપા રહી રે:—ઇંતેજર.

દીલ પતંગ ચાહું બન જાય રે, ઉડ મએ કયસે આવું

હસ્તી સુરત ફેર પાવું,

અખીયાં તરસે ગમ ખાધ રે:—ઇંતેજર.

નં. ૮૨.

- 1 The Preme-Pootly is Laughing
Maiden 'Vasanta' fair and bright,
The Nature bestowed her a gift,
Feathered garb to delight
- 2 Delighted is the maiden,
Her Joy has no bound,
Delighted every mortal being
Seeing joy all around.
- 3 Mother Nature smiles softly
O Mother—always sweet
Sweet all Thy actions,
Sweet all that you reap.
- 4 Sweet is Thy boon,
Charging maiden to appear,
In pleasing costly dress,
Once in a blooming year.

- 5 What are thoughtful blessing
 After weary winter days
 Giving life and viogur
 And glorious golden rays
- 6 Landmarks by winter pricks,
 Trees with ghastly forms,
 The vernal air of Vasant,
 The whole Universe adorns.
- 7 Beds of flowers gaily
 Charging air with Love,
 Hymns in hissing Language,
 Sending love above.
- 8 By Divine thoughts encouraged
 Seeing Nature's love and charm
 I lay my head before Thee
 Oh Hara stretch your Arm.
- 9 Mother Nature thou art mine
 Oh save me getting shorn
 Bestow your love as gift
 Oh save my eyes deformed.
 Be my mother, helping me,
 Be my Godess of light
 Love me I am unfit though
 Pray restore me my Sight
-

नं. ८३.

CHORUS.

To Thee we adore, how deeply deplore,
Hara, Hara, Thou Light of all light,
We love—bound now forsaken, from dark
 Thou once awakened,
In Thee we muse, in Thee we rest, with Thee
 we all abide

All who knew Him loved Him, but
none has riddle solved
Who and where from Haranath, no
mind could ever recall.
To promote Faith in mankind,
indefatigable was He.
From place to place in country preached
love unceasingly

CHORUS.

Alas the Lamp of Wisdom, the lustre
is no more,
The Dawn star faded in the depth of
heavens light azure
Pray grace and shower confetti, knowing
we are Thine
With a send off wish for safe Home back
to your Golden shrine.

पृ. ८४.

THE BHAGWAN'S FLUTE.

Hind old land of Rishis, Lord Krishna's
place of birth,
Where He is worshipped, with His Flute
with reverence and mirth.
With Flute inseparable, the Bhagwan
preached along,
Blowed and played the charming notes
and still going strong.

CHORUS.

Come comrade be up and doing, sing for
sacred Flute,
The Bhagwan's Souvenir to world, O pay
your warm tribute.

(42)

The notes so melodious, for Love divine
and true,
Still ringing on and on for generations
through.

From Himalya to Comorin, the lulling
tunes resound,
Bewitched all men and roaming beasts
sealed harmony all round.
Universal Love and Peace, His mission
High divine
The Golden Flute all hearts invoked
faithful to Master's mind

CHORUS.

The psalm of liberation for souls to liberate,
The mighty Flute played no less a part,
and we commemorate,
Praising singing merrily, our present
Lord and Flute,
Shree Haranath shares the happy lot
warmly we salute.

CHORUS.

(૫૨)

નં. ૮૫ રાગ ખમાજ જલ્લા તાલ ધ્રુમાલી.

આવો બંગવાસી આવો બંગવાસી,
ગોકુલનાં રસીક પ્રેમ પ્રવાશી:—આવો.

મંદ નેત્રો હર્ષથી ચમકાવી મને કરો દીપવાલી,
વધાવ્યે ઉમંગથી સરવે, પધારો, પધારો, આતમવિલાશી:—ગોકુલ.
ચંબેલી મોઢરાં તણો સાદાઇ, પમરાટ ભયો ભારી
લંપટમાં રમવા કાળે, મચાવો રચાવો રંગ કૈલાશી:—ગોકુલ.

ભાવથી છલકાવો, પ્રેમની પ્યાલી, પીવાને જળ અમરૂત,
સ્નાન શુધ્ધી સાગરતું દઇ, ‘અસર’ ઉગારો હૈયાં ઉપાસી—ગોકુલ.

નં. ૮૬ રાગ જંગલો તાલ ત્રીતાલ.

આયો પાયો ગંજ દૈવીક અવતાર,
કયા શાન મજેહદાર:—પાયો.

ચીતકી સફાઇ, મનકી ભલાઇ, ત્રીતકા પ્રેમી પતંગ,
ઉરાવો બનકે દીલદાર આવો—(૩):—કયા શાન.

માતકી માયા પ્રેમકી છાયા, ગોકુલકા ગોપી નવરંગ
ખેલો ખેલ સજકે શીંગાર:—આવો (૩):—કયા શાન.

હીલમીલ ગાવો, હરકુસુમ મનાવો, જીતો પ્રેમસે હરીકા મન,
નીદસે બનકે ખીદાર—યારો—(૩)—કયા શાન.

અવસર ખીટે ‘અસર’ તુટે, મચાવો પ્રેમકા જંગ.
વરકે ચરણો ઓસ્તવાર:—યારો:—કયા શાન.

(૫૩)

નં. ૮૭ રાગ કાશી જલ્લો તાલ દાદરો.

લખ્ખ પે મેરે મનકા મંત્ર—જય હરનાથ,
વખ્ખે મુસીબત બાગે શુભંદ—જય હરનાથ :—લખ્ખ
રંજે ગમમે સંકટ બીચમે, બનું ને ગાશીલ,
પાવું આશરા ને કીયા પોકાર—જય હરનાથ :—લખ્ખ પે.
યે દુન્યા મકકારી સિહા અંધેરી, સુઝે નાહી રસ્તા,
દેખું બાળુ મેં ને સોંચું પ્રેમસે—જય હરનાથ ;—લખ્ખ પે.
શીકર નહી કશુ કીસીકી, ભુત હો-યા-શએતાન
બે તાકત સબ ને કીયા શૌર—જય હરનાથ :—લખ્ખ પે.
આહવે રાહત, દીલકુ આરામ, યહે હએ દુલોકાં બીછતર,
બના દે પ્રેમકા, તકીઆ કલામ :—જય હરનાથ—લખ્ખ પે.

નં. ૮૮ ખમાજ પદ તાલ ધુમાલી.

જીવ તને કોઇ ન આવે કામ, જ્યારે કરવી છેલ્લી સલામ,
જીવ તને ભલાઇજ આવે કામ.

પૈસાને ધરખાર બચ્ચાં સ્નેહી, જગની દોડ અને ધામ :—

જીવ તને કોઇ ન આવે કામ.

સ્વાર્થ ને અભીમાન, લોભ ઠગખાજી, પરલોકે બે કાડી

દામ :—જીવ.

યુગલખોર જીભલી, દયાહીણ કૃત્યો, જાય તે તો નકનું ધામ :—જીવ.

ગુણી ગુણીજન જશવંત કાર્યો, બેઉ જગે અમ્મર ખનામ :—જીવ.

ગરીબના વાલી દુખમાં ઊગારી, ‘અસર’ બેહસ્તનો મુકામ :—જીવ.

અમ્મર શાંતી સ્વર્ગનો પમરાત, કર દયા ધરમને દાન :—જીવ.

સફળ કર ફેરો હુમત હુખત, હુવશંતના ગોખી કલામ :—જીવ.

નં. ૮૯ રાગ ખીલુ મીશ્ર તાલ ધુમાલી.

કીસ્તી હમારી તેરે હાથ, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ,
નાખોદા સફર ઉસ પારકા, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ,
મંજલ હએ દૂરકી ભારી, હાથ હએ સખકા ખાલી,
ગઠલી સાથ પાપ પુણ્યકી, ઉતારો પાર હરનાથ.
ન કોઇ સાથી, ન કોઇ રાહબર, ન ધન યા માલ, ન કોઇ દીલબર
ધસ હાથ દે ઐર ઉસ હાથ લે, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ
હીલમીલ કે સખકા રહેના હએ, ન તેરા મેરા ઝગડા
આખીર દીલમેં નામ ઉસીકા, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ.

નં. ૯૦ રાગ માંડ ખમાજ તાલ લાવણી.

ચાહે રહે તું દૂરકે પાસે રે, નહિ અંતર મનમાં આણું,
લહેર લાગી મને એવી તો—ન ખીજ લંપટ બાણું :—ચાહે.
ભાનમેં દેખું દીદાર તારાં, પરમહાતમાં હું માનું,
દરશણુ લઇ તૃપ્ત હું બનું, નહિ ખીજ જંગલ બાણું :—ચાહે
ચીતમાં વાંચું સમજું તુંને, ચીતમાં ગીનથી ચાહું,
આઝા પ્રેમથી શીશે ધરી, પ્રેમનો પ્રેમ રસ પાવું :—ચાહે.
હર હર કરતી બેઠી જ્યાં હું—તાઈ મંદીર માનું,
શુધ્ધી બુધ્ધી તુંજમાં ભરી—પ્રેમનો મંત્ર ગાવું :—ચાહે.
નીત્ય ગાવા ગુણ તારા જોમ જીમે માંયું,
અમ્મર 'અસર' આતમે ધરી, આત્મીક રોશણી માંયું :—ચાહે.

(૫૫)

નં. ૯૨ રાગ કાફી ગજલ તાલ દાદરો.

કીસ કદર મીલાવું શુર સીનારકા, બતા મુઝે,
કામીલ હોને તૈયાર મય, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
તડપતા હયે જ મેરા નીકાલું કુચ્છ સરોદ,
હૈરાન પરેશાન મય, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
હલકમેં મેરા દમોદમ નીકળ જ રહા,
'અસર' નહિ બે શુરે તાર, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
હુશીઆર કર પોંહયે અવાજ, તુંજ દીલકા બીતર,
લાલારખ સમજકે મુજકો, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
શીખા દે ખોલકે આંખ મેરી, ગાન તાનકા સમક,
શીરી અદાસે ખીંચું શુર, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
સતાએ, દુખાએ, હુંવે દયે દીલ, પૂરા કર અરમાં,
બખ્તને ગત પ્રેમ ધુનસે રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.

નં. ૯૨ રાગ સીંધ હૈરવી તાલ હુમાલી.

ઓ નાથ નાથ નાથ રે તું કદી નાં છોડતો સંગ,
સુઝે નહિ ક્યાં દેખું, કેમ ઠેરવી ચાલું મન:—ઓ નાથ.
સિવાય તું નહિ કોઇ યાર, નહિ કોઇ ગમખવાર,
હસું વસું તુંજ કૃપાથી, તુંજ યાદમાં મગન:—ઓ નાથ.
હાતમી પ્રેમ વહી ગયો, છે જુકો આ સંસાર,
કોઇનો આશરો નહિ જડે, આ જગનાં દા રંગ ઢંગ:—ઓ નાથ.
ગરીબનો તું છે વાળી, દુઃખ્યાં તારે આધાર,
ચાર દિવસની ચાંદરણા, આખીર સર્વે લસમ:—ઓ નાથ.
જાંદગી છે પરપોટો વરસાદનાં છે વાંદગાં,
હાલે ચઢી જાય ઉતરી, એવી 'અસર' નવરંગ:—ઓ નાથ.

(૫૬)

નં. ૯૩ રાગ મીશ્ર જોગી તાલ ધ્રુમાલી.

હીલમીલકે ખુશીઆં આજ મનાવો, આજ મનાવો,

હર કુસુમકી જ્ય પોકારો.

રંગ રાગસે રે, હરખ હૈયે મનાવો, હૈયે મનાવો, મોહન મુરલી

ઉત્સવ ઉગ્મવો—

હુવે મુખારક આજકા દીન હરનાથ,

મહા ભગવાનકા આ રોશન ચૈરાગ,

રહો સુખરૂપસે કરને કો પરમાર્થ

સુનાવ મુરલી સરોદ, મોહક દીદાર દીખાવો, દીદાર દીખાવો,

મોહન મુરલી ઉત્સવ ઉગ્મવો:—હીલમીલ.

સુંદર ઐસરી ભગવાનકી પુરાણી રે,

શ્રી ગોંવીંદ ગૌરાંગને સુનાઇ રે,

અખ હીરસે મેં તુંમે પાછરે,

દીલે તલખગાર ‘અસર’ સુનાકે નીલાવો, સુનાકે નીલાવો,

મોહન મુરલી ઉત્સવ ઉગ્મવો:—હીલમલ.

નં. ૯૪ શુદ્ધ માંડ તાલ ધ્રુમાલી.

ભક્તિ વિના નહિ તારણ,

ભક્તિ કર, ચીત દશમેં ભર:—ભક્તિ.

દેહ મનની શુદ્ધી વૃદ્ધી આધાર,

જોડે કુદરત સાથ અંતર વિચાર,

ઓછો કરે કષ્ટનો ખોજ ભાર:—ભક્તિ.

ભક્તિથી રૂઢવ્યમાં લીધો ધૃધર,

ભક્તિનાં બળની છે બળવાન ‘અસર’,

પરમ દ્રષ્ટી પામી શાંતી અમ્મર:—ભક્તિ.

(૫૭)

નીરમળ કાન્તી વૈકુંઠ નિવાસ,
તનમનની સદ્ગતિ ને આત્મ પ્રકાશ,
ભક્તિથી આખરે પોહ્યવું કેદાશ:—ભક્તિ.
ખુદાની ખુદાઇને ઉત્તમ પદાશ,
રાહબર ને અણદીઠ ભેદોનો ભાષ,
ભક્તિ ખોલે સ્વર્ગનાં દ્વાર:—ભક્તિ.

નં. ૯૫ રાગ ખસાજ તાલ ધ્રુમલી.

હરનાથ મેં તુજમેં ધીર ધરી,
ધીર ધરી, સર્વે હીમ્મત ભરી:—હરનાથ.
શીતળ છાયા પ્રેમની પાત્રી, હવે સુર્ય અસ્ત,
આંખ થકી દૂર થયો ખરો, ત્યાંથી દેશે લક્ષ:—મેં તો ધીર ધરી.
કાણુને સમજવું ધેત્રજા મારી ચીત ભ્રમ ભાનનું માપ,
ન થાકે લખતાં પ્રેમ પત્રોડા, તું આકાશી બાપ:—મેં તો.
મીઠી માતા પ્રેમી પીતા જીવનુ જીવણુ જોત,
ભલી ખુરી પણ છું તારીજ તુંજપર મારો બોજ:—મેં તો.
ચાહે હસાવ, ચાહે રડાવ, તારે બોળે શીર,
છોડ્યું હૈયું ચરણે તારા, માની તુંજમાં ધીર:—મેં તો ધીર ધરી.

(૫૮)

નં. ૯૬ રાગ ખીલુ મીશ્ર ખમાજ તાલ કેરવો.

સંસ્કાર પ્રારબ્ધનાંથી લીધાં, હમને ચણું તારાં રે,
માનીએ વિસારે નહિ દોષીત ધારી,
તોય કાપ, હોય પાપ, કરી માફ હમારાં રે:—સંસ્કાર.
શરણાગત હૈયે તારાં તુજમાં સમાધ,
દીલે ધર, દયા હર, ધરી કર, હમારાં રે:—સંસ્કાર.
વરદ થજો મહા શ્રી હર, મોતી થજો વાઙ્,
પ્રેમે ભાળ, પ્રેમી બાળ, ચંદ્રિકાલ નીરાળાં રે:—સંસ્કાર.

નં. ૯૭ રાગ ખીલુ કાશી તાલ છુમાલી.

વસંતનો બાહાર, ગયો બદલાઈ, ખીલુ મારા ગયો રીસાઈ,
બગીચે ગોલાબનો ક્યારો, જીવથી તે અતિ વહાલો,
અરે શા કાજે એવો કોપ, ગોલાબ મારો ગયો સુકાઈ:—વસંત.
તળાવ દીપે કમળથી ખાસ, દેખાવ જાણે નવરંગ કૈલાશ,
અરે એવો શો મુજ અપરાધ, કમલ મારું ગયું કરમાઈ:—વસંત.
હસ્તી કુદરત લીલાહથી પુર, પીયું પ્રેમથી તેમાં ચક્રચુર,
આજે કાં સઘળું વૈરાળુ, જીવન મારું ગયું કચડાઈ:—વસંત.
કરવા સેવા હરદમ તૈયાર, ભલે વધે સેવાનો ભાર,
હૈયે રમે ‘અસર’ રંગન, ન સહન થાએ તારી જુદાઈ:—વસંત.
કહે તું મુજમાં વસે, કહે નથી ગયો વિસાઈ.
હરખાવ દઈ એવી વધાઈ, રહ્યોછ તું મુજમાં સમાઈ:—વસંત.

(૫૯)

નં. ૯૮ રાગ ભૈરવી તાલ ત્રીતાલ.

જય-હર જય-હર જય-હર જય,

નામ જેનાં મુખપર નહિ ચિંતા કે ભય:—

પ્રેમની મુરત સજી, સુખ વિનાસ તજી, તેં શોભાવ્યો આ સમય,

ધર્મી અધર્મીની પ્યાસ છીપાવી, પ્રેમ જળે છલકાવ્યાં હૃદય:—નામ.

નામ અતી નીત નિર્મળ, મંત્ર મહા શુદ્ધ પ્રબળ, જપી કરે ભવનો ઉદય,

સુખમાં દુઃખમાં નીરંતર સોડે, હર નામથી હર જગ વીજય:—નામ.

રાધે-શ્યામ બોલો, કુસુમ હરનાથ બોલો, રાખે દુઃખ કે મોતથી નિર્ભય,

પૈઠ પ્રતાપી પ્રેમ પ્રવાશી, હૃષીકેશ મનાવો જય-જય નામ જેનાં.

નં. ૯૯ રાગ કાલીંગડો તાલ ધ્રુમલી.

જોયો-જોયો તારો રંગ કેનાશી, પ્રેમનાં સાગર,

સોનેરી સાંકળ બની જોડ્યાં કુદરત સાથ,

નહિ જોઈ જાત ભાત, રહ્યો પ્રેમ સેવક દાસ,

બોલો જય-જય-જય-હરનાથ:—જોયો.

જોડી બની પાગલ બનીએ પાગલ તારી સાથ,

અરે ક્યારે એવાં ભાગ-નહિ યોગ કે વનવાસ,

બોલો જય-જય-જય હરનાથ:—જોયો.

લીધાં જેને પડખે તારાં, થઈ રહી ત્યાં મેહર,

મયે આનંદ લેહર લેહર, રહેવાજી ગાજી ઘેર,

બોલો જય-જય-જય-હરનાથ:—જોયો.

અદભુત શક્તી અજબ વ્યક્તી, અજબ ગુણી દાતાર,

જોયો પણ નહિ જાણ્યો, તારૂં બળ ભેદ અપાર,

બોલો જય-જય-જય-હરનાથ:—જોયો.

(૬૦)

નં. ૧૦૦ રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

સિવાય તારી જય જય નહિ જાન, આવે નહિ કોઇ કામ,
જગની, માયા પ્રીતમાં નિરાશી હરઆન :—સિવાય.

દુઃખમાં એકલો તું રહે પાસે, સુખમાં સ્નેહી અનેક,
આખરે એકલું જવું પરલોક, જીવ કર લે કામ કાંઇ નેક
હર હર કરી, હૈયે ભાવ ધરી, ચર્ણુ શીર મેળી,
દાસ બન રહી, ધરી પરમાતમાં ધ્યાન :—સિવાય.

નં. ૧૦૧ રાગ સીંધ ભૈરવી તાલ દીપચંદી.

હરદમો દમમેં તું, હર રચનામેં તું,
રહે જળ થળમેં તું, વાયું અગ્નિમેં તું :—હર.
નહિ કોઇ ખાલી બાકી, હર સ્થળમેં રહે તું
બ્યાપે ઘટ ઘટ ગુપત, સર્વ વ્યાપક રહે તું :—હર.
જીવણુ માયા મધ્યે તું, સર્વે ભૂવન વસે તું
ભૂલું પણુ નહિ ભૂલે તું—અખંડ પ્રેમનો પીતા તું :—હર.
નાડી ધડ ધડ ધડકે, કહે હૃદયમાં વસે તું
ચીતે ચૈતન ભરશે, પ્રગટ સદા રહેશે તું :—હર.
હર-હર-જપું તે તું—ખેલું હરનાથ તે તું
આસનાં વાસનામાં છે તું મુરત મનની તે તું :—હર.

(૬૧)

નં. ૧૦૨ રાગ ખમાજ તાલ દાદરો.

ગાવું સ્તુતી પરગટ 'હર' મારો સ્થળે હયાં
'હર' મારો સ્થળે હયાં, નિસાર મારો આત્મા:—ગાવું.
નચીંત ફરં, હરં રમું, ડરં નહિ 'હર' ઠામ ઠામ
જનન-માલ-આલ-ફાળ-'હર' ચરણે ચાંપીઆ:—ગાવું.
હૈયે ઉજાસ, મને પ્રકાશ, જીવે હર્ષનાદ જામીઆં
સેવા સેવક 'હર' મંદીરે 'હર' 'હર' લલકારતાં:—ગાવું.
આનંદ મનાવે, ના વિસારે, ભૂલી લુલાય મન વિખરી,
હરે 'હર' ધરી કર પ્રેમે જેને સાંધીઆ:—ગાવું.

નં. ૧૦૩ રાગ ખીલુ તાલ ધુમાલી.

કહાં ગયો તે આનંદ, સામને દીસતો સાક્ષાત,
કહાં ગયું તે જીવણુ, પ્રેમી તણાં માત તાત:—કહાં.
ગોકુલના જોપાલ રે, સૌનો તું આધાર રે
જન-જન-સંતાપે આણી પ્રીત:—કહાં.
માયા મેવો હૈયે ભરી, તૃપ્ત પ્રેમ અમૃતે કરી,
નીસરી ગયો તું, વિસારી પ્રીત:—કહાં.
નહિ મળે કમલ ચરણ સ્પર્શ, કહાં હવે આલીંગનનો હર્ષ
છવાઇ છે 'અસર' થી અમ્મર પ્રીત:—કહાં.
વિલાપે સોડે સમતાં, વિલાપે સંગે રમતાં
વિલાપે જે સમાયાં ગાંઠી પ્રીત:—કહાં.

(૬૨)

નં. ૧૦૪ રાગ પીલુ તાલ ધુમાલી.

અજ્ય એવી છે તારી માયા રે, નમી સૌએ સ્વીકારી તારી છાયા,
હુયે સુનાં એવા કાઠ જ્યારે, આખર હરનાથ નામ ઉપર લોભાયા,
તુંડી જડવાદી, વાધ જેવા વિકાળ, જ્ય-જ્ય કરી સોડે બેઠા,
પંડીત ભાઈએ પોઠો મેલી હડસેલી, ધરી ચણેં મેલ્યું શીશ
ખોલાંમાં રે:—નમી.

નમ્ર ને અસીલ જગથી જે ડરતા, સંગમાં સમી બન્યા શુરા,
નાસ્તીક અધર્મી ઠેકડી જે કરતા, ધર્મી બની તારે પ્રેમ
લપટાયા રે:—નમી.

યોગી ને જોગી, જુકત નદિ જાણે, જુકતીનાં મર્મે શીખાડ્યા,
દોડ્યા જે ભાવથી 'હર-હર' કરતા, 'હરે' હૈયામાં
સમાવ્યા રે:—નમી,

નં. ૧૦૫ રાગ માંડ તાલ કેરવો.

મારી રીતી પ્રીતી, મારી રીધી સીદ્ધી હરનાથ, હર કુસુમ જાણે,
નાથ-નાથ-નાથ હરી હરનાથ:—મારી.

તારે દ્વારે પ્રેમ દરબારે, આશાવંત ખડો લિલુક,
માતા તું, પીતા તું, દાતા તું, ત્રાતા તું, સાતા તું, તું ભારે
ભૂપ:—નાથ.

સેવા કરવા પ્રેમ પમાડવા, આંગણે આવ્યો છે દાસ,
ઉગારી. ઉધારી, નીભાવી, સમાવી, હરખાવી, છીપાવી દે
પ્યાસ:—નાથ.

પીવાડી અમૃત કીધો તેં જગૃત, દીધો તેં જાયો ખાસ,
દયા કર, જગધર, હરીહર, બાળપર, ધરી કર, ખેંચી તુંજ
પાસ:—નાથ

Pray read my heart, so linked with you,
 Feeling lonely since you bid Adieu
 I gazed at the sky and pierced in the mist
 With eagerness a child to its lost mother sees.
 I looked and looked, could trace no path,
 O where art thou my sweet Haranath.

2—The stings of life, O who could care,
 No hands to guard, and all despair,
 The by gone days, a happy dream
 When oft you met, with love supreme
 You rest and dwell close-by so hark,
 O where art thou my sweet Haranath.

3—A solace when sad and quite confound,
 A Lord, a Father and a Friend all round
 A sweet scented flow of love devine,
 To quench Prem-stricken thirsty mankind,
 I still feel thirsty and need your heart,
 O where art thou my sweet Haranath.

My all in all, my kith and kin,
 my heart's with you, e'er warm and clean,
 Why dauntless care in not for me,
 To love and cry for loving thee,
 Why off you stay and keep apart
 O, where art thou my sweet Haranath.

5—Since sad depart, no vernal air
 No dew-morn days, nor love to fare
 The wings of dove, if I could get
 Would fly and rest in thy sweet lap
 I long your love and long your heart,
 O where art thou my sweet Haranath.

નં. ૧૦૭ રાગ જલ્દો ગજલ તાલ ધ્રુમાલી.

નીધાએ દાદગર, રહી જસ ધરપે, શીકર નહિ રહે કચ્છુ કીસીકી,
 શુકાવે ગરદન અદાસે રખ પે, પાતા હએ ચારી હરદમ

ઉસીકી:—નેધાએ.

રખે બરોસા, દીલ પ્રેમસે, પોકારે પ્રેમસે તુંહી તુંહી હએ
 પ્રેમકા બજનસે પાવેગા બોજણુ, તમન્નાં નહિ રહે કચ્છુ

કીસીકી:—નેધાએ.

ખીલાવે ગુલશન, હર હર સુમરણુ કે, મીટાવે કુકુર તનકા

જો બાકી,

નહિ મંદર, મસજીદ, વજુ યા સુજદા, ગમી નહિ રહી કચ્છુ

કીસીકી:—નેધાએ.

હરદમ લેના દાદ ખેશ દુર વેશકી, મીલેગી તુજેખી દાદ દાદગરકી
 નહિ કોઇ ચાર ગાર, જખ વોહ હએ, ગમ ગોશાર, પરવાહ

નહિ રહી કચ્છુ કીસીકી:—નેધાએ.

રહે બ્હો મહેરબાન તો કુલ મહેરબાન કવડીકા ચાર હોવે

ખેશમે જન,

આહીરમે વોહી આતીનમે વોહી, વોહી જો સરતાજ, ક્યા ડર

કીસીકી:—નેધાએ.

(૬૫)

નં. ૧૦૮ રાગ બીહાગ તાલ ત્રીતાલ.

શસ્ત્રેર.

માયા તણો પ્રવાહ સમાવી, હૈયે આંખો સ્નેહ,
મધ રસ પ્રીતનો ભરી, કાળજે લાગ્યો નેહ,

પ્રાથના મારી તુંજ દરબારે સ્વીકારી દયાથી તું જો
સીકડી જંજીર તેં પ્રેમની, નીભાવી દયાથી તું જો.
સદા હૈયે ધરી શીકર, જલતો તું જોષ જલતું જીગર,
ક્યાં લખું કહું દીલનો ગમ, સમાવી દયાથી તું જો.
રીઝાય રીઝવે તું પ્રેમ આપી, પ્રેમની દોરીએ દીધાં સાંધી
બન્યો પ્રીતમ તું પ્રેમનો, ઉગારી દયાથી તું જો.

નં. ૧૦૯ રાગ કાશી તાલ દીપચંદી.

૧—પોકાઈ હર હર પણુ નહિ તારો ભાસ.
શું પ્રીતની એવી છે રીત
વિન પ્રેમ ચંદન કેમ અગ્નિ રહે,
ક્યાં બાળક જો નહિ માતની પ્રીત :—પોકાઈ.

૨—બેઠો ગગને તું બની નચીંત
નહિ હૈયે હવે રહી ધીર,
સળગાવી અગ્નિ જીવે પ્રેમની,
કુંકી જળવવી તુંજ શીર :—પોકાઈ.

૩—ગોપાળ તું ગૌનો સૌ જગે કહેવાય,
 નહિ ચારો કે પ્રેમ પ્રસાદ,
 અરે કર શીકર મારી ભાંગીને ભૂખ
 તારે દવાર પ્રેમી અનાથ:—પોકાઈ.

૪—નિર્મળ અરો પ્રેમનો તું અખંડ
 કાં રાખે પ્યાસો ને ઉદાસ
 ફેરો ફેકટ, જગમાં જાણે નહિ પ્રેમ
 સ્થાણા પ્રેમે છીપાવ મારી પ્યાસ:—પોકાઈ.

૫—રાખે તેમ રહેવામાં માનું હું સુખ
 બસ માગું હું તારો સુવાસ,
 કદી કદી પ્રેમે જો આપે તું ભાસ,
 રહું નચીંત તુંજમાં ભરી આસ:—પોકાઈ.

નં. ૧૧૦ રાગ ખમાજ તાલ ધ્રુમાલી.

મને માનું આનંદ, જીવે હરનાથ હરનાથ લલકારતાં
 હરનાથ તું મારો પ્રાણ, તુંજમાં માઈ શાન ભાન,
 હવે નહિ હૈયે અંજણ, ગળે પ્રેમી માળા,
 હૈયે મુરત મધુર નિહાલતાં:—મને.

નહિ કોઈ તુંજ સમાન, કરે જગપર એવું દાન,
 છોડે સ્વર્ગ સુખ આરામ, બૂલા માનવ કાજ
 માવું કિરતી સ્તુતી હરખાતા:—મને.

જે મૂળ મંત્ર છે હરનામ, ચીત ભ્રમ બને સાવધાન,
 કણે કણે તાઈ ઠામ, મોહક ગુણી ગોપાલ,
 નિત્ય રમું હું તારા વિલાસમાં:—મને.

(૬૭)

નં. ૧૧૧ રાગ પીલુ તાલ દીપચંદી.

સુત્રધારા સૃષ્ટીના શીલ્પી, રચનાટ ભરી બેદથી ભારી
યાત્રો દીધાં કુશળતા કલપી, કેા ને રંકને રાય છાવી :—સુત્રધારા.

મંત્રી બેઠકે ભિત્તર સમાવે,
બુધ્ધિ ચૈતન કોઠે જમાવે,
વિર સેવામાં શિશ નમાવે,
પરીપુણ્ય પ્રેમ પુનરી :—સુત્રધારા.

શ્રેષ્ઠ સેવકને ભાવે નિહાળે
પરમ પ્રકાશ દષ્ટ હરખાવે
પ્રીતી પ્રેમથી ધાયે વહારે
પ્રશન્ન માહ પુણ્ય અધિકારી :—

નં. ૧૧૨ રાગ કાશી હોળી તાલ દીપચંદી.

તારા સંગમાં રમી હાલ રકું
અરેરે તપાવી, તરસાવી, કાં બેદે ભમાવે :—તારા.

પ્રેમ પ્રેમનો ઉપદેશ, ક્યાં છે તારો પ્રેમ,
હરખાવ્યાં હૈયાં તે એક વાર,
હવે કાં છુપાઇ, સતાવી, કસોટી કરે :—તારા.

પ્રેમનો તું નાથ એક, પ્રેમ તારો અંગ
સળગાવી હૈયે તેં હોળી,
ભૂલે કાં વિસારી, ખીસાડી, નચીંત કરે :—તારા.

પ્રેમમાં હું કાચો, તારો પ્રેમ અચુકઃ
તું જાણે કેમ સજવો શીંગાર
જાણે તું તુંજ શીરે પ્રીતમનો ભારબોજ ચઢે :—તારા.

(૬૮)

નં. ૧૧૩ રાગ ભૈરવી ગજલ તાલ દીપચંદી-

ન હો સંગ દેલ તું, સતાએ હુએ દીલ,
એ ખખરી તુમારીસે દુઃખાએ હુએ દીલ :—ન હો.
સમજે જગી તકદીર, જખ હુધ આશનાઇ,
ચખને કબી કબી, મેહમાનદારીકા દીલ :—ન હો.
ન દેખી દીલદારી, ન કોઇ મેહમાનદારી,
અજખ દીલફરોશ તું ચીરાએ હુએ દીલ :—ન હો.
ચાહે લેઉં ઐરાગ, ચલે જાઉં બસ્તીસે,
ન રહે તલખગારી, જખમાયે હુએ દીલ ;—ન હો.
મએ હું તેરા ખિમાર, તલખગાર દીદારકા,
દરશના દીખા દે ખિમાર હુએ દીલ :—ન હો.
નીશા હુએ 'અસર' મેં પીલાયા મયેં તુંને,
તું હુએ મેરા શાકી, દીવાનાં હુએ દીલ :—ન હો.

નં. ૧૧૪ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

અરે તારો પ્રેમ વસે આ તનમાં, જીવ જનનમાં,
આયો હવે ભાસ, અંતરે ઉજાસ,
પ્રગટી કરણમાં :—મારા :——તારો.
બોલી ભાલી નિર્મળ મનરંજક કાંતી,
ચિતારી, વાસ્તારી, હપીત ભીતરનાં દરખણમાં :—તારો.
ગાંઠ ગુથો પ્રેમથી તેં વેડી કળેટા અગણીત,
સંભારી જોડયો જીવે નહિ, જડે જે જગ જનમાં :—તારો.
એક રસ પ્રેમે બની થાવું તડુપ,
પ્રેમી હૈયે સમું પ્રેમનાં મંદરમાં :—તારો.

નં. ૧૧૫ રાગ કલ્યાણ તાલ ધ્રુમલ્લી.

ઉઠાવે સર લાલચ સામે, તે મન ઉત્તમ,
 ગુસ્સો ગુંટી ગળી જાય તે જન ઉત્તમ :—ઉઠાવે.
 સુખમાં બેસી નીરધન દેખે, દીલે દાઝે,
 જન સમાજે શીર નામે ધનવાન ઉત્તમ :—ઉઠાવે.
 વચન સખુન બોલી પાલે હૈયે સાચ્યો,
 સ્વાર્થ લોભથી જે નીરાળો, માનવ ઉત્તમ :—ઉઠાવે.
 ઇશ્વર ઇચ્છા મને માની, ધરે સંતોષ,
 જોખન જર જોરપર ના પુલાય, કુલવાન ઉત્તમ :—ઉઠાવે.
 મીઠી વાણી વડીલ નમન, ગર્વથી દૂર
 સત સંગે બેસી શોભાય, જ્ઞાની ઉત્તમ :—ઉઠાવે.

નં. ૧૧૬ રાગ બીલાવલ તાલ ત્રીતાલ.

ક્યારે આવશે મારા પ્રાણ તું, સાથે રમવા,
 ભમતી ભામીની ઘેલછીત ચીતે દરવા :—ક્યારે.
 ગયો ને ગયો તું તો દરબાર નીહાલવા
 ડોળા તાણી તલપું ક્યારે આવશે મળવા ;—ક્યારે.
 રમુ હૈયે તારા તું, ગોકુલમાં જેમ રમે,
 અધીરી તારા વિના પીયરવા :—ક્યારે.
 આધીન તારે ચંદ્ર જેમ સૂર્યથી પ્રકાશે,
 છાયો તારો માથે, દીપું હું હર વાસે :—ક્યારે.
 ધીરું નહિ કેમે હવે, સત સંગે સમવા,
 પધારો પ્રાણ મારા મનોરવા :—ક્યારે.

(૭૦)

નં. ૧૧૭ રાગ યમન કલ્યાણ તાલ ધ્રુમાલી.

ભેગાં આ સમાજે તારાં દરશણ કાજ
હૈયે હરખાઇ, પ્રેમે પોખાઇ, ગુણ ગીતો ગાઇ, ચાહીએ વધાઇ,
અન્તર સમાઇ, દીપ દીલે દીપાઇ :—ભેગાં.

અગન સમાય મનની ભાવનાં ધરી પ્રીતે,
આતુર તારાં પ્રેમી આદરશ કાજ —હૈયે.

તન-મન-તલપે, હર-હર-કલપે,
દીવ્ય રૂપ દીદારનાં દરશણ કાજ :—હૈયે.

નં. ૧૧૮ રાગ માંડ ખમાજ તાલ ધ્રુમાલી.

જય શ્રી હર તારો વરદ થજો,
શુધ્ધી, શુધ્ધીનાં વિષમ વિખ્યાતી,
બલિરૂપ સમાજ સમાજક,
પ્રીતે પાળી, ખીલવી, હૈયે ચાંપ્યાં વિનવી.
ભાંજી ભવની ભાવની
ભજી ભાવથી ઉચ્ચારીએ :—હર તારો વરદ થજો.
અમ્મર તપો, અમ્મર તપો માહ્યણી,
દીવ્ય દીદાર શુશોભીત, પ્રેમી પોષક પ્રકૃલીત
ગુણો તારા અગણીત,
માની, આનંદ, સંભારીએ :—હર તારો વરદ થજો.

(૭૧)

નં. ૧૧૯ રાગ જાંજોડી તાલ ધ્રુમ્પાલી.

છોડી ગયો હમને, ન-મનથી તે ભૂલાય રે
ન-મનથી તે ભૂલાય હર, ન મનથી તે ભૂલાય રે :—છોડી.
અધ દીધો પ્રેમનો, ન કોઈથી તે રૂઝાય રે
ન-કોઈથી તે રૂઝાય હર, ન-કોઈથી તે રૂઝાય રે :—છોડી.
પ્રકાશે આણ્યાં, પરાણાવ્યાં નહિ.
હર, તારાં બાળકાં વિખેર પડી જાય રે :—છોડી.
પ્રીતે ખેંચ્યાં, ઠેરવ્યાં નહિ,
હર તારા હાથે આ જીવોનો ઉગાર રે :—છોડી.
નીસાર કીધો, સમાવ્યા નહિ
હર, તુંજ વિનાં આ તનમાં અધિકાર રે :—છોડી.
અમે અજાણુ, તુંનેજ પીછાણીએ
હર, હર, હૈયે હરખથી છવાય રે :—છોડી.

નં. ૧૨૦ રાગ કાશી મીશ્ર તાલ કેરવો.

હવે જાણ્યો તું તો કોઈ દૈવીક વેશધારી,
નહિ કીધું જાન હૈયે, રહી આંખોએ અધારી :—હવે.
નામે તારા ભેદ ભારી, હમને અદકું જ્ઞાન,
કઠીર કેમે કનક તણું, પરખે માપ પ્રમાણુ
કાંઠાં થુલક કેરી ઝાડી, કાંઠાં મધમધતી પુલવાડી :—હવે
અજાણ આકૃષ્ણ નામ તારું ચોમેર ફરતી આણુ
એકરસ રહી ખેસી વસી, નહિ આપી લેશ પીછાણુ
છે તારી ગતી ન્યારી આ પરમ અધીકારી :—હવે.

(૭૨)

દરશણુ દષ્ટ પ્રકાશ કીધી બ્યાપી હર શરીર
વેગે વધ્યો આયો તેવો જેમ દોડે યમુના નીર
હવે જાણ્યો તું ગીરધારી જન, જનનો હીતકારી :—હવે.
રક્ષ હરનાથ કર્ણાં કરી, તું છે બળવાન બાપ
રક્ષ હમને પ્રેમ પાષ, કાપી પાપ પરીતાપ,
હમે કુમળાં છોડ વનનાં, તું હમારો વનમાળી :—હવે.

નં. ૧૨૧ પીલુ તાલ ધ્રુમાલી.

મુકી હરમાં મેં મારી મીરાશ,
શરણાગત થઈ સમી ભરી પૂર્ણ આશ :—મુકી.
જગની મીઠી માયામાં સૌ કે હરખાયા,
કોડી કોડી કરી નીરાશ
હર તણી સંગમાં દીઠો પ્રકાશ :—મુકી.
બાળ સ્નેહી મિત્ર, છે સ્વાર્થનાં સૌ ચિત્ર,
ગરજ સર્થે ચવાડે ધાસ,
હરતણી માયામાં નિષ્કામ મીઠાસ :—મુકી.
સાથે હસી વસી, જાય પડતીએ સૌ ખસી,
વળતી ઠેકડી હાંસીનો વરસાદ,
હર સંગે સુમતી ને અંતરમાં સુવાસ :—મુકી.
મેહલો બાંધી ચાલ્યા, નહિ જગે પ્રીતે પાળ્યા,
પ્રીતી જગની, જ્યાં ટક, તને શ્વાસ
હરતણી પ્રીતીમાં અમર સહવાસ :—મુકી.
જગની શીતળ છાયા, છે ઠગારી પડછાયા
શ્યાણાં સમજે આ બેદી આબાસ,
હર ચરણે 'અસર' નહિ કોઈનો દાસ :—મુકી.

(૭૩)

નં. ૧૨૨ રાગ કાલીંગડો તાલ ત્રીતાલ.

હર રાખ જેવો નિર્મળ નિષ્કામ તું
કૃપા રહી તારી હું તુંજમાં સમુ :—હર.
રૂપ તારું તેજસ્વી, સ્વચ્છ થાય મન અસ્થીર,
જીવણુ યુધ્ધી બળ વધે સુખી રહે શરીર :—હર.
નામો તારાં અસંખ્ય, ગુણી જણોથી જપાય,
કષ્ટ ચીંતા ભય ટાળી, હૈયે પ્રગટ થાય :—હર.
ગુણો તારાં અગણિત, નીરબળ પામ્યા ધૈર્ય ધીર
હરિ ભાવનાં વસ્ત્ર સન્યાં ફેરવી મન વિપરીત :—હર.
અનદીઠ વ્યાપે કુમતી કાપે આપે જોમ ને સુમતિ.
જન્મો જન્મ વ્યાપી, સ્થાપી અન્તર લે મઠી :—હર.

નં. ૧૨૩ રાગ જીલ્લો ખમાજ તાલ ધુમાલી.

મોહક પ્રેમકી માતા, આપ આયે દીલ દીપાએ,
પ્રેમકા સ્વરૂપ તું, હૈયે પ્રેમકા મંદર તું,
આલા બાલા, આજ મનાએ, અએશો ખુશીસે હરખાએ :—મોહક.
જય-જય-જય કુસુમ હરનાથ, અમ્મર તપો પ્રેમી દીલશાદ :—મોહક.
કદમ મુખારક યુગલ સ્વરૂપ, આશકાર હરજહાંઓ અહમરૂપ :—મોહક.

(૭૪)

નં. ૧૨૪ રાગ માંડ તાલ ધ્રુમાલી.

સમજું આએ મૈશીલ કે બીચ, મુદતસે પ્રેમનાથ
અર્જ દીલકી પ્રેમસે સોચકે, પધારે હરનાથ :—સમજું.
મીઠી માતા, વોહબી તું હએ, પીતા પ્રેમીભી હએ તું
પ્રેમકા પુતલા એકજ સ્વરૂપ, બનકે યેકે હરનાથ :—સમજું.
કુસુમ કહું યા હરનાથ, જોડી આફતાબ માહતાબકી,
યુગલ સ્વરૂપ તુરે ખુદાઇ, દીપે હયાં હરનાથ :—સમજું.
દુર હુવા ગમ પ્રેમી જનકા, દેખ કે દીદાર દેવીકા
પીલા દે, ભર ભર જળ પ્રેમકા, તેરે જગરકા હરનાથ :—સમજું.

નં. ૧૨૫ રાગ જલ્દો તાલ ધ્રુમાલી.

માતા પ્યારી, માતા પ્યારી એ કીધું આ ધામ પવિત્ર રે
ધામ પવિત્ર, આવી આ સ્થળે :—માતા પ્યારી.
સુખ સદાનંદ હર્ષથી પામે, થાવો સહાય પ્રેમી જનને :—
માતા પ્યારી.
દીવ્ય દ્રષ્ટી મદરસથી ચમકાવો,
મંદ નેત્રે હરી ભાવ સમે,—માતા પ્યારી.
અમૃત ધારા પ્રેમે પીલાવો, મંદ જીવો હરીજન બને,—માતા પ્યારી.
શીતલ શાંતી દિધાયુષ પામે, આનંદ સાથ રમીએ કમલ
ચરણે :—માતા પ્યારી.

(૭૫)

નં. ૧૨૬ રાગ જલ્દો ખમાજ તાલ ધ્રુમાલી.

સટ સાલ જીવો રે તું, પ્રેમ દેવા જ્ઞાલી માતા,
ભરાય બોલતાં મોઢું પ્રેમથી 'મારી માતા':—સટ.

જગત કેરી રચનામાં, છે તું શીરે પ્રેમી છાયા, (૨)
મીઠો મેવો અમૃત ધાર, તે તું છે માતા :—સટ.

જળે જોઈને તું જલતું રડમશ હૈયું ભારી,
મીઠી વાણી આશીર્વાદી ઉગારે તું તો માતા :—સટ.

ગોદે ચાંપ્યાં તેં પ્રેમે માતૃભાવ આત્મે ભેળી,
સતત દાસ તારાં, આનંદ કાલે દેવી માતા :—સટ.

પ્રેમ દુવા ચરણે તારાં, મેળી ગાઈએ નિત્ય જ્ય-જ્ય,
સુખરૂપ સાથે યાદ લઈ, સિધારો માતા :—સટ.

નં. ૧૨૭ રાગ જંજોટી કાશી તાલ ધ્રુમાલી.

પુરાં માસ બાર તુંજ વિયોગનાં ધા રહ્યાનો ઝર-ઝર થાય,
ન સમજું કાંઠાં જઈ કહું, દુઃખ ભાર મનનો લેશ ઓછો થાય.

જગ પંડે છોડી ગયો તું, નહિ તકસીર હમારી લેખે,
રસ ભરી નજર પ્રેમની કાં, અર્ધ માર્ગ ખેંચી ના સમ જાય :—પુરાં.

સ્વપ્ન સરીખું દીસે સૌ, માયા મહિમાનો અજબ ખેલ
કાંઠાં દેખીએ હૈયાં ઠરે ઠામ, તું ચાહે છોડવે જે મન ગુંગાચ :—પુરાં.

જ્ય-જ્ય-પોકારી ભર્યે મન, ભેદ ભાવ બેઠો રાખી જ્યાં,
નહિ તાકાત લુખાં નેત્રામાં, પ્રીતમ દરશણ લઈ મન હરખાય :—પુરાં.

(૭૬)

નં. ૧૨૮ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

મારી પોથી પ્રેમની, રહી અધુરી, ન ઉકલી તું ગયો વિસારી,
જાણું હું એકલો તુજથી રહું,
બાલ બાળકાં રોએ, પ્રેમી પ્રીતમ રોએ સુખી દુઃખી રોએ:—મારી.
વિશ્વ વૃધ્ધી તારા હાથે તું અનાથનો નાથ:—
આશ અદ્ધા ભરી પ્રેમથી માની પ્રેમી તાત,
ભાણું ભાવથી ગોખી તારા પાદ,
હર હર કરું જય-જય કરું તનમન ભરું:—મારી.

નં. ૧૨૯ રાગ કાફી (કટાવ) તાલ કેરવો.

વીણ્યાં પુલો પ્રેમનાં, મેં તો સુંદર બાગ 'હર' નામનાં
વીણ્યાં મેં, જય-જય જપતી જામ જુમ, ગુણ ગાતાં ગુલાબ ગુલછડી,
કીરમજ કામલ કમલ કળી, ચીત ચકીત ચંપા ચંપેલી,
મધમધતાં મોઘરાં મહી મેળી,
જીવણુ તારથી, ભકતી ભાવથી, ગુણું ગજરા પ્રેમનાં
'હર' નામના :—વીણ્યાં.

પ્રીતમ સજી મારે હાથે, સોલે શીંગાર ગજરા સાથે
પુષ્પો મેળું દૈવીક સાથે, હર્ષિત ઘેલછીત પ્રીતમ કાળે,
કાં તું વેગલો રહી ફરે, શોધ્યો નહિ તું કેડે જડે,
તલપુ ક્યારે પાછો ફરે, દીદાર દેખું હૈયું દરે
પુષ્પો કરમાય, હૈયું દુઃખાય, પ્રીતે ભર 'હર' ભાવનાં 'હર'
ભાવનાં:—વીણ્યાં.

(૭૭)

નં. ૧૩૦ રાગ ખમાજ જલ્લો તાલ ધ્રુમાલી.

સુંદર સુશીલ સુંદરી, થાય સાલ મુખારક તને સાલ મુખારક
મધુર જૈસરી કુંજની થાય સાલ મુખારક તને સાલ મુખારક

સૌભાગ અખંડ મોતીએ મઢી, સુખમાં રહી રમજે રમણી

થાય સાલ મુખારક તને સાલ મુખારક.

હર્ષીત હૈયે ગાઈ, મંગળાં ગીતો, જન સમાજે મધમધતી મોહીની

થાય સાલ મુખારક તને સાલ મુખારક.

કામે નામે પ્રેમે જામી, પમરે જશવંત કામીની—

થાય સાલ મુખારક તને સાલ મુખારક.

ચીતે પ્રીતે ભાવ લક્તીએ, પુષ્પે મઢાતી પદમણી

થાય સાલ મુખારક તને સાલ મુખારક.

નં. ૧૩૧ રાગ કાશી ગજલ તાલ દાદરો.

રે હૈયે વસે પ્રેમ તારો, હૈયે વસેરે,

મુરત મધુર પ્રેમની હૈયે હસેરે :—હૈયે વસે.

ન સગળું કાં હું, પ્રેમ ઘેરો, તુંજ પર શ્રીદા

ચખાડી પ્રીત ચોરું તેં ચીત ના મનથી અસેરે :—હૈયે વસે.

દીઠી તો દીઠી, તુંજમાં મોહન મોહક મુરત,

ગૌમુખ કેરી નિર્મળતા, જે મને ભાવે રે :—હૈયે વસે

કમલ અગણીત દીઠાં મેં, નહિ આપે અન્તર ભાષ,

કમલ ચરણ તુંજ પ્રીતીનાં, દેહ શુદ્ધિ આપેરે :—હૈયે વસે. .

(૭૮)

જો તન દીધું રતન દીધું, પ્રેમનું તેં બેમૂળ,
જાગૃત કરી નિંદ્રાવાસથી કાં હવે તજે રે:—હૈયે વસે.
મટ્ટીનું અંગ મુંજનું ધડયું, પણ હૈયે તારો વાસ,
પમરે જો તન બદનમાં, તું જો પ્રેમે હરે રે:—હૈયે વસે.
મેરૂ ઉઠાવે શીર ઉંચે, ચુંબવા ગગન પ્રીતે
સાગર સમાવે નદીને, કાં તું નહિ મને રે:—હૈયે વસે.
સમજી પ્રિતમ પ્રીત અખાડવા, પધારશો કાંઈ કાંઈ વાર,
દયાથી મન હરખાવીને, મુંજ હૈયું ભરશે રે:—હૈયે વસે.

નં. ૧૩૨ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

ભંડાર ભરપુર પ્રેમથી તારો રે, તું દીલથી દયા કર
જીવણ છોડ જાય છે કરમાઈ, પ્રેમ જળ પાઈ કર તર:—ભંડાર.
તલપ નહિ હૈયે મારા, જોઈ હુર કે કૈલાશ
ડર નહિ મોત તણો, તું આત્મ સુખ વિલાશ.
અધીર મન નહિ ઠડે, આગમન કાજ રડે,
આનંદ ભુવન તું ભવ્ય, ગોહર બેમૂળ અમુલ્ય
મુરત જલકે દિવ્ય, સમાવી સન્ધિ કર:—ભંડાર,
સજ્જડ કીધો ગાંઠ પ્રેમનો, નહિ ભવ ભવ છોડું સંગ,
સ્વરૂપ તારું મુંજમાં દેખી, બનું એક રસ અંગ
પ્રેમની લીધી છે ઝોળી, સળગી છે તને હોળી,
પ્રેમ જળે દે ભુજવી, મુરત તું, હું પુજરી
હું ભમ્મર, તું પુલવાડી, દીલ દઇ સન્ધિ કર:—ભંડાર.

(૭૮)

નં. ૧૩૩ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

મારી પ્રેમની છાયા, મીઠી મન માયા, નિત હૈયે તારું નામ
ભલે ને વરસે વાદળ ગરજે, વિજળી ચમકે, નિત હૈયે તારું નામ :—મારી.
ઝરમર ઝરમર આત્મે વરસી, બિત્તર કીધું તર,
વાવીયાં ખીજો પ્રેમ તણાં, ખીલવી કર અમ્મર,
તું રમણ ચંદર, પ્રેમનું મંદર, મુરત સુંદર, નિત હૈયે તારું નામ :—મારી.
નીંદ ભરી આંખો છે ભારી, નીંદ નહિ સમે તું પ્રાણ
શ્વાસે ખેંચું પમરાત તારો, મુંજ સૌભાગ તુંજથી માન,
દીલે દયા કર હરી, માંગું કર ગરી, તુંજ પ્રેમમાં રમી નિત હૈયે,
તારું નામ :—મારી.

રગે રગમાં વહે છે આનંદ, તું ગતી મતિ, રતી,
તકદીર જોડી આનંદ કાલ ટક, મુરત હૈયે મહિ
નમી ‘અસર’ માંગે, તુંજ પાચે લાગે, ના રહે આધે, નિત હૈયે
તારું નામ :—મારી.

નં. ૧૩૪ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

શબ્દર.

તલપું પ્રેમનાં સહકાર કાજ, વીણવું જોડશે સંગમાં
પરવાનાં મીસાલ દેખું પ્રેમ પ્રકાશ તુંજ અંગમાં
જ્યાં પ્રેમ તારો જળ હજે, ત્યાં કેમ ખડો રહું આધે,
પ્રેમ સ્વરૂપ દેખે ‘અસર’ લીલા તન બદનમાં
પ્રીતી શું મેં રડવા બાંધી,
મંદ નેત્રો દિદાર નહિ દેખે દિદાર નહિ દેખે,
પ્રેમે તું જોડ હૈયું સાંધી :—પ્રીતી શું મેં રડવા બાંધી.
દેખું નહિ, તું મુજને દેખે, દેશે દાઝ તું પ્રીતમ પેઠે,
ક્યારે ભાગ દિવ્ય રૂપ દેખું, અંજન પ્રેમનો આત્મે આંજી :—પ્રીતી.

વેણા પ્રેમનાં હલકાવે તું, શીરે પ્રેમ કર છાવે તું
 ચુખે છે કાંટાં હૃદયમાં, સિવાય તું કોણ શકે કાઢી :—પ્રીતી.
 જહું હું, તું ઠીક ઠીક જાણે, રહું હું, તું આંખ્યો તાણે
 અરે તો કાં હું ઉપવાસી, કાં નહિ હું પ્રેમ વિલાશ વાસી :—પ્રીતી.
 ચિતારી રૂપ દેખું ભાનમાં, હલક ગણગણે મધુર કાનમાં
 મંત્રમાં મુખે ભવ્ય નામ, પ્રેમ દુઃખ એકલીજ વ્યાધી :—પ્રીતી.

નં. ૧૩૫ રાગ ધંત્રેજી.

ખરા પ્રેમી થોડાજ જગમાં, સ્વાર્થથી સૃષ્ટી ભરપુર
 ચોમેર સગાઇ ગર્થતણી ખરી, પ્રેમી પ્રેમમાં ઉરપુર,
 રામ નામ મુખે ધરે, હૈયે સુનો થઇ ફરે, જન સમાજનો નહિ વિચાર,
 પ્રેમી પીએ પાએ અમૃત,, પ્રેમથી તન મન નિસાર.

કોરસ.

પ્રેમી પ્રેમે વિખ્યાત, ખરે સુખત,
 હરે હરનો ઝળકાટ,
 રંગમાં, સંગમાં અંગમાં રસ એક, મીત્ર જીવેનો પમરાત.

હરનો પ્રેમી છે દયાઝોસ, ધરે પ્રેમથી દાઝહીત.
 પ્રેમી સહાય સહકાર કરી, સ્વાર્થની બુધ્ધિ વિપરીત,
 હૈયે પહાણ લઇ ફરે, દીલે દયાહીણુ ઠરે, પ્રેમકોષ ન પરખે લગાર
 પ્રેમી પીએ પાએ અમૃત-પ્રેમથી તન મન નિસાર;—પ્રેમી.

કોરસ.

સજીવો વિશ્વનો ખેલ એવો ધશે, પ્રેમે દામ દામે પ્રચાર
 પ્રાણીઆં, બુલે સ્વાર્થ દ્રષ્ટી ભરી, સરજનહાર તણો ઉપકાર
 મદાન્ત થઇ તે ફરે પ્રેમી પ્રેમે જળ હળે, પર દુખે પ્રેમથી નિવાર,
 પ્રેમી પીએ પાએ અમૃત-પ્રેમથી તન-મન-નિસાર :—પ્રેમી.

કોરસ.

(૮૧)

નં. ૧૩૬ કાશી કાહુડો તાલ કેરવો.

દેખાડો ક્રોધ મુજ પ્રેમી કહાં છે,
હયાં ત્યાં સધળે તે વિના અંધકાર છે :—દેખાડો.
કહે આપું લોહી, નેત્ર ધારા બનવા,
હરખાયે તે તો તેમાં મારો સ્વીકાર છે :—હયાં ત્યાં.
નિવાર થાય અગન મુજ જલતાં જીગરની
હેયે લઈ હિંદોળું, તે મારો શિંગાર છે :—હયાં ત્યાં.
સુરજ ચંદ્ર તારા દેખાવ દે દીન રાતે,
કાં ત્યારે તારો મુજથી બહીષ્કાર છે :—હયાં ત્યાં.

નં. ૧૩૭ રાગ કાલીંગડો તાલ ત્રીતાલ.

મારી ગોકુલપુરી રાજન તુંજ પ્રેમ મેં
ભરી સર્વસ્વ બેઠો પ્રેમાશ્રમે :—મારી.
પંથ કઠણ છે, પ્રેમનો જાણું, કુંગરા ડગલે, ડગલે,
હામ નહિ હારે હૈયું ઠાકી
માયા વસી તારે તનમેં :—મારી.
સક્રમી આંગણે પડ્યો છું આવી, દવાર ખોલી સમાવ ખંડ મે,
રમ્ય ચારીમાં ભૂલી સ્વરૂપ,
પાગલ તારા રંગમેં :—મારી.
પતંગ બની મનચીત ભમે, રાસ પ્રીત પ્રેમે રમે.
હરખ નવ સમે મન રહે ધીકતું
ટપકે હૃદય નીર નૈયને :—મારી.

(૮૨)

નં. ૧૩૮ રાગ ખમાજ જલ્લો તાલ દીપચંદી.

નમું હર તાત; નમું કુસમ માત,
નમું કર જોડી કુસુમ હરનાથ :—નમું હર.
નમું દિવ્ય રૂપને નમું દૈવીક ભૂપને,
નમું શીશ નામી કુસુમ હરનાથ :— નમું હર.
નમું બ્રહ્મરૂપને, નમું ભગવાન રૂપને,
નમુ ચર્ણે પડી કુસુમ હરનાથ :—નમું હર.
નમું યુગલ સ્વરૂપ, નમું પુણ્ય પ્રેમરૂપ,
સદા આધીન તારે કુસુમ હરનાથ :—નમું હર.

નં. ૧૩૯ રાગ ભૈરવી તાલ ત્રીતાલ.

સાગર રૂપી છલ છલ પ્રેમે, પધારીઆ હરનાથ,
શાંતી આણી પ્રગટ થઇ, હળી મલી જાત ભાત,
પંડે નિસરી ભગવાન દરશણુ, દીધાં મેળવી હાથ :—સાગર.
બળ વીર કીધાં બળહીણુ જનને, ગુંઠ્યાં ગાંઠી ગાંઠ,
સ્થળ સ્થળ ખીલવી ખેતી પ્રેમની, બન્યાં રતીનાથ :—સાગર.
હરી ભાવનું ચૈતન આણ્યું, પ્રગટી સાક્ષાત,
ભાંગી ભવતર તણી ભીડો, ભણાવી પ્રેમપાઠ :—સાગર.

(૮૩)

નં. ૧૪૦ રાગ કાલીંગડા ત્રીતાલ.

નાઠો અંધકાર દેખી રૂપ તારું (ભગવાન), ધરા દિવ્ય દીપક
બની રહી.

હસી સૃષ્ટી સારી દેખી આગમન-ભગવાન, ધરા દિવ્ય દીપક
બની રહી.

ગોપી હરખાય આવ્યા, રાસખિહારી, પધારીઆ જગનાં
મોહક ગીરધારી.

પાવન જળ થળ થઇ રહી, ભગવાન, ધરા દિવ્ય દીપક બની રહી.
કામળુ ગારી મનહર વાગી વાંસવડી.

જનજને એળવી પ્રેમની હાંસવડી,
હર્ષનાદ જય-જય-થઇ રહી, ભગવાન, ધરા દિવ્ય દીપક બની રહી.

નં. ૧૪૧ રાગ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

નાથ મારા હું ચરણે પહું તારા, તું સુખરૂપે સાલ દીપાવી
મુખારક કર,

તન મને રહે તાજગી, નિત ધર રહે ગાજી, રાજી વાજી રહે!
નિત્ય દ્રવ્ય તર;—નાથ.

પ્રુલે ફળે પ્રીતી કષ્ટ વિધન જન્ય વીતી,
હૈયે અખંડ 'હર' નો જળ દળે પ્રેમ
શીરે અમ્મર છાયા, જીવો અમ્મર કાયા, પામો અમ્મર માયા,
સાલ મુખારક, સાલ મુખારક, સાલ મુખારક :—નાથ મારા.

(૮૪)

નં. ૧૪૨ રાગ જાંજોટી તાલ ધ્રુમાલી.

હર વસે હૈયે ત્યાં નિત્ય ઉત્તમ દેખાય,

રાયે જોને આંગણે અજવાળું થાય,

ધર પાવન શુશોભીત ભર ભર થાય :—હર વસે.

જેમ દીપે તારા અંધકારમાં,

દીપે હર જો આત્મે સમાય :—હર વસે.

રચનાટમાં વ્યાપી ભેદે તું ભૂલાય,

અદ્ય જ્ઞાન અમતું, વેષ નહિ ધારી પરખાય,

જયવંત, તે છે જન, હરમાં, તન મન, ચીત પ્રીતે શરણુ,

ધરી ચરણુ, નમી સમી રહી રીઝાય.

હર તું રહે જો, સદા સાથે, પ્રેમી ગાંઠે, મારે માથે, દાસ કાજે,

મારો મારો તું નીત રહી હરખાય :—હર વસે.

નં. ૧૪૩ રાગ પીલુ મીશ્ર તાલ ધ્રુમાલી.

કહે દાસ તું મુજને લેખે, સેવા કાજ કમલ ચરણુ હેઠે

શુધ્ધી બુધ્ધી તુજમાં ભરી :—દાસ.

મન ધારી વૈરાગ હર હર કહું, પ્રેમધારા તને છલાછલ ભરું,

વંદન વંદન પ્રીતથી નમી :—દાસ.

સચ્ચીદાનંદ નીરમળ, નિષ્કામ તું એક

રૂપ અરૂપ આત્મા, અખીલ જગનો એક,

દાતા, નાથા, ભાખ ભાવ ભરી :—દાસ.

નવ જુલું કુંડલ એઠે કંચન બંને,

સાચ્યો સ્નેહી પ્રેમ લક્ષણુ સજી થવા ગમે,

તીક્ષણુ લિક્ષણુ જગ જોઈ ખરી :—દાસ

(૮૫)

નં. ૧૪૪ રાગ ધંત્રેજી.

ઓ મોહક પ્રેમી નાથ, દયાળુ હરનાથ
બક્ષેસ તારી ન્યારી ન્યારી ચોમેર છુપો હાથ,
ખુણે બેઠો યાદે તારી, કદાપી અનાથ
હસી દેખે જોમ તારું, એવો તું પરમાર્થ:—ઓ મોહક.
દુખ્યાં કાજે પ્રેમી છાયો, રાયે તું પ્રભાત,
સુખ્યાં કરે જીવણ દષ્ટ પૂર્ણ ઠાઠમાઠ:—ઓ મોહક.
છઠી લેખના વમલમાં, પીલાતો કોષ ધાટ,
દીલે દાઝી ચીતે ભાખી, પમાડે ઝટ રાહત:—ઓ મોહક.
ધીર મને આનંદ હૈયે, માની તું છે પાસ,
પુન્ય કૃણો સૌભાગ રૂપી, પામ્યાં હમ હરનાથ:—ઓ મોહક.

નં. ૧૪૫ રાગ ખમાજ, તાલ ધુમાલી.

હરી હરનાથા શુશોભીત દૈવીક દાતા,
દીવ્ય અહમ સ્વરૂપ ભારી, દીવ્ય ભવોનો અધિકારી:—હરી
નેણે તારો પ્રકાશ દેખું, ભાને ભવ્ય મુરત ભેટું
મુખે હરી ઝૂં હરી ઝૂં સંભારી રે:—શુશોભીત.

શર્યેર.

શીરે માડવો પ્રેમતણો, નહિ ચિંતા ચીતે લેશ ભાર,
વાસો કમલ ચરણમાં દષ્ટ, પાગલ પ્રેમની રાયો પાલ:—હરી.

હાથો સેવા કાજ નીત્ય ધરું, પગો ઠામ ઠામ ગુણુ ગાવા ભરું,
હૈયે લીધો નીરંતર સમાવી રે:—શુશોભીત.

શર્યેર

ઘટ ઘટ વ્યાપે આ તનમાં છે શ્વાસ તારે આધાર
મોર મુગટ શીર છત્રે પાગલ પ્રગટશે અંતકાલ:—

(૮૬)

નં. ૧૪૬ રાગ કાલીંગડા તાલ હુમાલી.

અરે તું બેદ લાવ જાણે,
કામ બેસે ઘોડે, કામ પથર ફેડે,
એક સુખવાસી, બીજો ઉપવાસી,
કામ હસે, કામ રડે, કામ મરે, બેદ તું જાણે;—અરે.
નર નારી જોખનવાંતા, ડોસા ડોસી સમો વહેતાં
મુખ ગાઠે ગર્થ, જ્ઞાની બીખ માંગતાં,
શ્યામ છતે સુંદર, પાગલ પ્રેમનું મંદર,
જુઠે ખાય, સાચ હીણાય, ધને ઝટ દ્રષ્ટી બદલાય
ના સમજાય બેદ તું જાણે;—અરે.

નં. ૧૪૭ રાગ ભેરવી તાલ ત્રીતાલ.

મારા હૈયે ઉજવળ થઈ રે, હર હૈયે મારા સમીઆ,
મનના રાજક રત પ્યારા રે, આલીંગન દહિં પાતળીઆ:—મારા.
મારો હર મારો હર, સંભારી સંભાલી, છું શરણાગત હું તારો,
જીવન સફળ કરું મારું,—ન ભુલું સોના પુષ્પે વાડું
ધડી રૂપની રેખા સંગમાં રે...ભવ ભવની શામલ્યા:—મારા.
રાજેશ્રી હૃદયવાસી, ભાગ્યવંત કરો.....છું પ્રેમ પુજક હું તારો,
ફેરો સરળ કર મારો, હું બાળ અસીલ નીત તારો,
પાગલ તું હું તારો દીવાનો રે.....મનોરથ મોહન,
મોહનીઆ:—મારા.

(૮૭)

નં. ૧૪૮ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાડી.

નહિ ઠાકું જય-જય કરતાં હર હર કુસુમ,

જય-જય હર્ષથી, જય-જય ભાવથી,

જય-જય હર હર કુસુમ:—નહિ ઠાકું.

જન-જનનો નાથ તું, સૃષ્ટીનો પ્રભાત તું

ત્રિલોક પતિ હર હર કુસુમ:—નહિ ઠાકું.

નાશ સર્વે સ્થુળ અસ્થુળ, અમ્મર એકલો તું બેમૂળ,

આનંદ કાળ તક હર હર કુસુમ:—નહિ ઠાકું.

નં. ૧૪૯ રાગ ખીલુ મિશ્ર તાલ ધુમાડી.

પ્રેમની માળા, ઓળવી ગલે, તેં વશ કીધો સીકડી જંજીરે,

જંજીર તારી મોહક પ્યારી, ભૂખણ અન્તરથી જનવું વારી,

તારો તારોજ રહ્યો પુકારી,

ચંદ્રકાન્ત, પ્રેમી પ્રાણ, જીવ સમાન, સુંદર શ્યામ,

વેરાન લાગે, કાં હવે આવે,

કાં સતાવે, કાં તું જલાવે:—તેં વશ કીધો.

પ્રેમે પુંજવા કાળે શું પ્રીતમ દુઃખે દાઢે

પ્રેમે પ્રકાશે પડે પ્રીતમ હીણુ ભાંગે

રે... સાંભળ ઓ શીરપાળ, સાંભળ ઓ શીરપાળ,

પ્રેમી પ્રીત દયાળ, પ્રેમી પ્રીત દયાળ:—તેં વશ કીધો.

નં. ૧૫૦ રાગ ખીલુ ગજલ તાલ ધ્રુમાલી.

દીપે જેવી શીતળ પ્રભાત, એવો હમારો હરનાથ,
 નીર્મળ કાંતી પલુ પુરો ઠાઠ, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે.
 ગૌરંગ બની નવરંગો કીધાં, ભુલાં જીવો જગૃત કીધાં
 સંભારે સૈકાથી જાત ભાત, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે.
 અજબ પ્રેમે સૈાથી પુંજાય, ગની ગદા દેખી હરખાય
 શીખાડ્યા સૌને પ્રેમનાટ પાઠ, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે.
 પીવો પીલાવો પ્રેમ પ્યાલે, પ્રભુ પ્રેમે પ્રેમી વહારે,
 પ્રેમની લીલા પ્રેમની રચનાટ, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે.
 માખાપ હઠે જનમ આપી, હરી પ્રેમે રહે વ્યાપી
 ગાંઠી સત સંગનો પ્રેમી ગાંઠ, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે,
 આજખે સૌ જગ, પાગલ કહી, પાગલ તો જગ ઠડી રહી
 હરખાએ સૌ સમજી, પાગલી વાત, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે.
 ફકીરોનો ફકીર તે એક, અમીર શાહો નો શાહ એક શ્રેષ્ઠ
 હૈંયે નીત પ્રેમની ગજનાથ, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે.
 અરે એવો હમારો હરનાથ, તદ્રુપ બની રહે સંગાથ
 પોકારો જય જયનાં હર્ષનાદ, એવો હમારો હરનાથ:—દીપે,

(૮૯)

નં. ૧૫૧ રાગ આશાવરી તાલ ધ્રુમાલી.

ગયો ચાલી મારો ગુણી વૈદરાજ,

ગોપાલ નંદન હરનાથ.....ગયો ચાલી,

રાહત કેમે ઔષદ વિના, અસ્ત મારો કરાર,

. મધુર વાણી, રૂડાં વાણી, ગુણો એવા અપાર:—ગયો.

મુખ્ય વ્યાધી, મન રહે અધીર, પ્રેમ આંસુ નવધાર,

સરોદ સુંદર મુરલી તણી, ધૃવની ધ્રુમવે હાડ:—ગયો.

મેર મુગટ રમે ભમે, ભાને નવીન ચમકાર,

મુરત મોહક નેત્રે ઠડી, ચીતે ચઢાવે ભાર:—ગયો.

ભમતાં ભાને બડબડ દીવાની, કાણુ હવે જોનાર,

જડે નહિ કોઇ બીજો એવો, કામ કાળું પુરનાર:—ગયો ચાલી.

નં. ૧૫૨ રાગ.

વાસનાં તારી હૈયે ધરી, હું હરહર ચીતું રે

જગ અધીકારી રે, કૃપા કર સંભાલી રે.

ભર સચોત પ્રેરણાં ભાને, લાયક હડવા શોભાત કામે,

પાલક પરીજનનાં ઠડી, પાર ઉતારો સિંધુ રે;—વાસનાં,

સરસવતી રે, જ્ઞાનેશ્વરી રે

સુખ સંપત ધર ભરે, નીત પ્રકાશ જળ હળે

નિજનંદ આપો હૃદયવાસી, હૈયે જેથી દીપું રે:—વાસનાં.

(૯૦)

નં. ૧૫૩ રાગ જાજેટી મીશ્ર, તાલ ધ્રુમાલી.
આનંદ મારો તુંજમાં ભરી, પ્રેમે નીત્ય હું પ્રકુલીત,
રમ્ય મનરજંક હૃદયવાસી,
તું દીલજીત, શુશોભીત:—પ્રેમે નીત્ય.
આનંદ હર્ષનું તું છે સ્થાન,
ભવ્ય ભાવથી ધરં ધ્યાન,
દીપાવી, પમરાવી, રહું હૈયે હર્ષીત:—પ્રેમે નીત્ય.

નં. ૧૫૪ રાગ માંડ જલ્દો તાલ દાદરો.
પ્રણામ પ્રણામ મારું શીશ નમાવી ને
અખંડ રહે જુડો તારો, અખંડ મોહ મોહને પ્રેમ
અસર અખંડ દ્રષ્ટી ચક્રીત આપ ચાહીને:—પ્રણામ.
પાર કર આ ભવસાગર,
રાખી મીઠી નજર આપી પ્રેમી જગર, બની દીલસોજ
દીલબર;—અખંડ.
હર હર હરકુસુમ
યુગલ સ્વરૂપ નમું, માત તાત નમું, આનંદ દાતા નમું,
નમું નમું દૈવીક આત્મા, નમું ધરી સ્નેહ,
રંગમાં રમી સંગમાં સમી ભાવ આણીને:—પ્રણામ.

.

.

.